ΕΤΟΣ Γ'. Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ 14 Ἰανουαρίου 1890 ΑΡΙΘ. 184

Ἐφημερὶς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

Συνδρομὴ ἐτησία προπληρωτέα

Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. 5
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν Φρ. χρ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

Ὁδὸς Μουσῶν καὶ Νίκης ἀριθ. 7

Πλατεῖα Συντάγματος.

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ' ἑκάστην ἀπὸ 10—12 π. μ.

Πᾶσα παρατήρησις ἐπὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνεται δεκτὴ μόνον ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ

ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς

ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ

καὶ παρὰ τὰ Βιβλιοπωλεῖα Βίλμπεργ καὶ Ἑστίας

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασι τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη τοῦ α' β' καὶ γ'. Ἔτους εὑρίσκονται παρ' ἡμῖν καὶ παρ' ἅπασι τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν κυρία Καλλιρρόη Παρρέν.

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται.—Ἀνυπόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστελούσης δὲν εἶναι δεκτά. — Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς τὰς Κυρίας γίνεται δεκτή.

Αἱ μεταβάλλουσαι διεύθυνσιν ὀφείλουσι νὰ ἀποστέλλωσι γραμματόσημον 50 λεπτῶν πρὸς ἐκτύπωσιν νέας ταινίας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τὸ Ἀμαλίειον Ὀρφανοτροφεῖον. Αἰκατερίνη II Αὐτοκράτειρα τῆς Ρωσσίας.(ὑπὸ κ. Ἑλέν. Γεωργιάδου).—Ἐν βλέμμα πρὸς τὸ παρελθὸν (ὑπὸ Ἀτθίδος. Ἡ φιλανθρωπία καὶ τὸ Club Anglais. —Ἡ λεπτότης μεταξὺ συζύγων —Γυναικεῖος κόσμος. Ποικίλα.—Bulletin international des femmes. Βιβλία καὶ Περιοδικά. — Ἀλληλογραφία. — Συμβουλαί. — Συνταγαί. — Εἰδοποιήσεις. Ἐπιφυλλίς.

ΤΟ ΑΜΑΛΙΕΙΟΝ ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΟΝ

Ὀρφανόν! λέξις τρομερὰ καὶ φρικώδης, περιλαμβάνουσα συλλήβδην πᾶσαν λύπην καὶ πόνον καὶ βάσανον ἠθικὴν καὶ ἀγωνίαν, καὶ ἔνδειαν, καὶ ψῦχος, καὶ γυμνότητα. Ὀρφανόν! ὕπαρξις ἀτυχής, πρὸς ἣν ὁ θάνατος ἐπιθέτει τὴν μαύρην σφραγῖδα του. Ἔρμαιον τῆς τύχης, γυμνητεῦον καὶ ριγοῦν τό τε σῶμα καὶ τὴν ψυχήν, βλέπον τὸ φῶς διὰ τοῦ σκότους τῆς ἐγκαταλείψεως, αἰσθανόμενον τὴν θερμότητα διὰ τοῦ παγεροῦ τοῦ θανάτου ρίγους! Ἐὰν ὁ Θεὸς ἐπενόησε τὴν παιδικὴν ἡλικίαν ὡς τὸ ἄκρον ἄωτον τῆς ἀνθρωπίνης εὐδαιμονίας, ὁ κακὸς δαίμων τῆς τύχης ἐδημιούργησε τὸ ὀρφανὸν ὡς τὸ ἄκρον ἄωτον τῆς ὀδύνης, τῆς πικρίας καὶ τῆς συμφορᾶς.

Πρῶτον αἴσθημα κοινωνίας πεπολιτισμένης, κοινωνίας χριστιανικῆς εἶναι ἡ παροχὴ προστασίας καὶ θάλπους εἰς τὰ ἀτυχῆ ταῦτα, ἅτινα ὡς τρυφερὰ ἄνθη πρὶν ἢ τοῦ κάλυκος ἐξέλθωσι, ἁρπάζονται ἀπὸ τοῦ ζωογόνου τοῦ φυτοῦ μίσχου καὶ ἀποφυλλίζονται, ριπτόμενα ἔνθεν κακεῖθεν ὑπὸ τῆς ὁρμῆς τῶν φοβερῶν στοιχείων.

Ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει ὀλίγα ἔτη μετὰ τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν παλιγγενεσίαν, ἱδρύθησαν ἄσυλα ὀρφανῶν ἀρρένων καὶ θηλέων, τυχόντα ἐκθύμου ὑποστηρίξεως παρὰ τῶν ἔσω καὶ ἔξω πλουσίων ὁμογενῶν. Μέγαρα ἀπέραντα καὶ πολυτελῆ δέχονται ὑπὸ τὴν προστατευτικὴν αἰγίδα των τὰ ἀπόκληρα τῆς τύχης, πρὸς ἃ δαψιλῆ παρέχονται τὰ μέσα τῆς συντηρήσεως καὶ περιθάλψεως.

Ἔχομεν ἐνώπιον ἡμῶν τὴν λογοδοσίαν τοῦ λήξαντος ἔτους 1889, ἧς τὴν ἔκδοσιν μεθ' ἱκανῆς ἀνεμένομεν ἀνυπομονησίας. Μὴ δὲν ἐπρόκειτο νὰ πεισθῶμεν ἐξ αὐτῆς, ὅτι ἡ νέα ἐπιτροπὴ ἐξετέλεσε τὰ ὅσα ἐπηγγέλλετο, ὅτε πρὸ ἑνὸς ἀκριβῶς ἔτους ὑπεδείξαμεν δι' ἐπανειλημμένων ἡμῶν ἄρθρων τὴν σφαλερὰν πορείαν τοῦ ἐν λόγῳ ἀσύλου! Μὴ δὲν ἐγένετο γνωστὸν διὰ διατριβῆς δημοσιευθείσης ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῶν «Καιρῶν» ὅτι ἡ νέα ἐπιτροπὴ θὰ περιώριζε τὰς δαπάνας, θὰ εἰσήγαγε γυναικείας τέχνας, θὰ κόψανε τὸν ἀριθμὸν τῶν ὀρφανῶν κατὰ 25, θὰ ἐπεδίδετο τέλος εἰς ἐντελῆ ἀναμόρφωσιν τοῦ οὐδένα μέχρι τοῦδε προορισμὸν ἐκπληροῦντος εὐεργετικοῦ τούτου καθιδρύματος.

Ἀτυχῶς οὐδαμοῦ τῆς νέας λογοδοσίας παρετηρήσαμεν μεταβολὴν οὐσιώδη ἢ μεταρρύθμισιν ἱκανοποιοῦσαν τὰς μετριωτέρας τῶν ἀπαιτήσεων. Αἱ δαπάναι τοῦ παρελθόντος ἔτους ἀνέρχονται εἰς 77,229 καὶ 91 ο)ο καὶ αἱ τοῦ τρέχοντος εἰς 88,618.97. Ἤτοι δι' ἑκάστην ὀρφανὴν δαπανῶνται καθ' ἑκάστην δραχ. 2, 3 ο)ο Ὁ ἀριθμὸς τῶν ὀρφανῶν κόψησε μόνον κατὰ ἓξ, τὰ μισθοδοτούμενα πρόσωπα ἀναλογοῦσι πάντοτε ἓν πρὸς πέντε ὀρφανά, καὶ ἡ ἐκπαίδευσις καὶ μόρφωσις αὐτῶν εἶναι ἐπίσης ἄσκοπος, ὡς καὶ κατὰ τὸ παρελθόν.

Καὶ ἀρκετὸς μὲν λόγος ἐγένετο περὶ τῆς ἐν τῷ Ἀμαλιείῳ εἰσαγωγῆς τῆς ψαθοποιΐας καὶ ἐζητήσαμεν βεβαίως νὰ εὕρωμεν τὸ κονδύλιον τῶν χάριν τῆς εἰσαγωγῆς τῆς νέας ταύτης τέχνης καταβληθεισῶν δαπανῶν, ὡς καὶ τὸ ἐκ τῆς ἐπεξεργασίας τῆς ψιάθης προκύψαν κέρδος. Τὸ ὅλον δαπανηθὲν ποσὸν καὶ εἰς μισθοὺς διδασκαλίσσης καὶ εἰς ὑλικὰ ἀνέρχεται εἰς δρ. 299,65. Ἐντεῦθεν ἐννοοῦμεν ὅτι κατὰ τύπον μόνον εἰσήχθη ἡ ἐκμάθησις τῆς ψιαθοπλεκτικῆς καὶ ὅτι αἱ ἀτυχεῖς ὀρφαναὶ

ἐξακολουθοῦσι νὰ ἀναπτύσσωνται ἐν τῷ ἀσύλῳ τούτῳ χωρὶς οὐδένα προρισμὸν νὰ ἔχῃ ἡ παρεχομένη αὐταῖς μόρφωσις.

Φρίκην ἐμποιεῖ ἡ ἀπάντησις ἣν πρὸ μηνὸς ἔδωκεν ἡ ἐκ τοῦ Ἀμαλιείου ἀποφοιτήσασα ὀρφανὴ πρὸς τὸν διευθυντὴν τῆς Ἀστυνομίας κ. Στάϊκον, θελήσαντα νὰ ἀποτύρῃ αὐτὴν ἐξ ἑνὸς δυσωνύμου οἴκου, εἰς ὃν κατέφυγεν ἵνα κερδίσῃ τὴν ζωήν της. Θὰ μείνω ἐδῶ, κύριε Διευθυντά, διότι δὲν γνωρίζω καμμίαν ἐργασίαν, ἵνα ζήσω. Ὑπηρέτρια δὲν δύναμαι νὰ γείνω, διότι δὲν εἶμαι συνειθισμένη νὰ ἐργάζωμαι! Καὶ εἰς τί ἀληθῶς νὰ ἐργασθῶσιν αἱ ὀρφαναί, ἀφοῦ πλὴν τῆς διευθυντρίας δέκα ὀκτὼ πρόσωπα μισθοῦνται, ἵνα τὰς ὑπηρετῶσι. Μόνοι πέντε τακτικοὶ πλύντριαι μηνιαίως μισθοδοτούμεναι εἶναι προσκεκολημέναι εἰς τὸ κατάστημα τοῦτο. Ἡ μὴ ἡ ἀπὸ τῶν οἰκιακῶν ἐργασιῶν ἀπαλλαγὴ συνεπάγεται τὴν εἰς τὰς τέχνας καὶ τὰ χειροτεχνήματα ἐπίδοσίν των!

Ἐζητήσαμεν τὸ κονδύλιον τῆς κατασκευῆς καὶ πωλήσεως ἐργοχείρων, ὑποθέτουσαι ὅτι αἱ ὑπὸ τόσῳ πολυπληθοῦς μισθοδοτουμένου προσωπικοῦ ὑπηρετούμεναι ὀρφαναὶ θὰ εἶχον τοὐλάχιστον καιρὸν νὰ κατασκευάσωσι πληθὺν ἐργοχείρων, ὧν ἡ πώλησις ἱκανὸν θὰ εἰσέφερε ποσόν. Δυστυχῶς καὶ ἐνταῦθα ἠπατήθημεν. Αἱ δαπάναι πρὸς ἀγορὰν ὑλικῶν ἐργοχείρων ἀνέρχονται εἰς δρ. 1032 καὶ 250(ο καὶ ἡ ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν ἐργοχείρων εἴσπραξις εἰς δρ. 1277 καὶ 45. Τοῦτέστιν 255 δρ. ἐκέρδισαν 122 ὀρφαναί, ἐργαζόμεναι ἐπὶ ἓν ἔτος· ἤτοι 2 δρ. ἑκάστη τούτων καθ' ὅλον τὸ ἔτος.

Ἐνώπιον ἡμῶν ἔχομεν ἐπίσης λογοδοσίας διαφόρων ἐν Γαλλίᾳ τοιαύτης φύσεως φιλανθρωπικῶν ἀσύλων, ἅτινα κατὰ τὴν τελευταίαν πρὸ ἑξαμήνου ἐν Παρισίοις διαμονήν μας ἐπεσκέφθημεν. Μάτην ἐζητήσαμεν ἐν αὐτοῖς τὴν χορείαν ὅλην τῶν μισθοδοτουμένων ἐν τῷ ἐνταῦθα ὀρφανοτροφείῳ πλυντριῶν, μαγειρισῶν, ὑπηρετριῶν, κλητήρων, ὑπηρετῶν, οἰκονόμων, βοηθῶν καὶ ἐπιμελητριῶν. Ἠρωτήσαμεν τὰς διευθυντρίας τῶν τεσσάρων ὀρφανοτροφείων, ἅτινα ἐπεσκέφθημεν, — ὧν τὰ δύο Γαλλικά, τὸ τρίτον Ὁλλανδικὸν καὶ τὸ τέταρτον Ἰσραηλιτικὸν (ὀρφανοτροφεῖον Rotschild) — ποῦ εἶναι τὸ προσωπικὸν τῆς ὑπηρεσίας. Ἡ ἐρώτησίς μας τὰς ἐξέπληξε. Μᾶς ὡδήγησαν εἰς τὰ μαγειρεῖα, ἔνθα ἓξ μεγάλαι ὀρφαναὶ καὶ ἓξ μικρότεραι ἐμαγείρευον. Εἰς τὰ πλυσταρεῖα 14 ὀρφαναὶ ἔπλυνον, καὶ δέκα ἄλλαι ἦσαν τῆς ὑπηρεσίας τῆς ἑβδομάδος διὰ τὰς λοιπὰς ἐργασίας. Μετέβημεν εἰς τὰ δωμάτια τῆς ραπτικῆς. Μία τάξις ὀρφανῶν εἰργάζετο διὰ τὰ ἀσπρόρρουχα τῶν μεγάλων καταστημάτων τοῦ Λούβρου. Ἄλλη τάξις ἡτοίμαζε τὰ κεντήματα καὶ τὰ τρίχαπτα. Ἄλλη φορέματα τοῦ αὐτοῦ καταστήματος, ἄλλη ἐπανωφόρια καὶ ἄλλη πίλους.

Μετέβημεν εἰς τὸ Β' τμῆμα: **Confections d' Hommes.** Ὑπὲρ τὰς τεσσαράκοντα ὀρφανὰς ἔκοπτον καὶ ἔρραπτον ἀνδρικὰ ὑποκάμισα, ἰσάριθμοι τὰ λοιπὰ ἀνδρικὰ ἐσώρρουχα, ἄλλαι ἔρραπτον ἀνδρικὰ φορέματα ἐξ ἐριούχου, ἄλλαι ἐπανωφόρια τοιοῦτα. **Confections d' enfants:** Εἰς τὸ τμῆμα τοῦτο ἔκοπτον καὶ ἔρραπτον ἐνδυμάτια μικρῶν ἀρρένων καὶ θηλέων ἐπανωφόρια κτλ. Ἐπεσκέφθημεν καὶ τὰ λοιπὰ τμήματα εἰς τὰ ὁποῖα κατεσκευάζοντο ριπίδια, ψύκτραι, ψιάθαι, ἐζωγραφίζοντο πορσελάναι, κατεσκευάζοντο ἄνθη, τεχνητὰ πτηνὰ καὶ πτέρυγες, πασμαντεριά, χάνδρινοι κροσσοί, κτλ. Πάντων τῶν τμημάτων προΐστατο ὀρφαναὶ διδάσκαλοι ἄμισθοι, ἐν τῷ ἀσύλῳ ἀνατραφεῖσαι καὶ ὑποχρεούμεναι νὰ διδάξωσιν ἀπὸ τοῦ 18ου — 22ου ἔτους δωρεάν.

Πανταχοῦ τάξις, ἡσυχία, ἐργασία. Ἑκάστη τῶν τάξεων τούτων διδάσκεται γράμματα ἐπὶ δίωρον καθ' ἑκάστην. Κατὰ τὰς λοιπὰς ὥρας τῆς ἡμέρας ἐργάζονται, μὲ διάλειμμα 1)4 τῆς ὥρας ἀνὰ πᾶσαν τρίτην ὥραν, τὴν μεσημβρίαν δὲ μὲ διάλειμμα μιᾶς ὥρας. Ἑκάστη τῶν μαθητριῶν κερδίζει κατὰ μέσον ὅρον 1 1)2 φρ. καθ' ἑκάστην. Τὸ ἥμισυ τοῦ ποσοῦ τούτου διατίθεται ὑπὲρ τοῦ τμήματος τῶν ἀναπήρων καὶ ἀκρωτηριασμένων, ἐν γένει δὲ τῶν προσβεβλημένων ὑπὸ χρονίων νοσημάτων, αἵτινες διατηροῦνται εἰς κτίρια ὅλως ἀπομεμακρυσμένα τῶν ὑγιῶν, καὶ πρὸς ἃς παρέχεται περίθαλψις ἀληθῶς οἰκογενειακή. Τὸ ὑπόλοιπον χρησιμεύει εἰς αὔξησιν τῶν πόρων τοῦ καταστήματος, ὅπερ κατ' ἔτος προσλαμβάνει νέον ἀριθμὸν ὀρφανῶν καὶ ἐγκαταλελειμμένων. Ἐναλλὰξ κατὰ ἑβδομάδα ὅλαι ὑπηρετοῦσιν ὡς μαγείρισαι ἀπὸ τοῦ 13ου ἔτους καὶ ἄνω, ὡς πλύντριαι ἀπὸ τοῦ 15ου καὶ ὡς θαλαμηπόλοι ἀπὸ τοῦ 12ου.

Πᾶσα ὀρφανὴ πλὴν τοῦ ὅτι διαδοχικῶς μανθάνει ἐντελῶς νὰ μαγειρεύῃ, νὰ πλύνῃ, νὰ συγυρίζῃ, νὰ σιδηρόνῃ, μανθάνει καὶ βιοπαραγωγόν τινα τέχνην, εἰς ὅ,τι δήποτε ἑκάστη τούτων ἐπιδίδει, πρὸς δὲ καὶ γράμματα ὥστε νὰ γράφῃ ἀπταίστως τὴν γλῶσσαν της καὶ νὰ εἶναι κάτοχος στοιχειωδῶν ἐγκυκλοπαιδικῶν γνώσεων. Οὐδέποτε ἀπομακρύνεται τοῦ ἀσύλου πρὸ τοῦ 22ου ἔτους, ἐκτὸς ἐὰν νυμφευθῇ. Μετὰ τὸ 22 ἔτος τοποθετεῖται ὑπὸ τοῦ ὀρφανοτροφείου ἢ εἰς βιομηχανικὸν κατάστημα, ἢ εἰς πλουσίαν οἰκογένειαν, ἢ τῇ παρέχονται τὰ πρῶτα μέσα, ὅπως συστήσῃ ἰδικήν της ἐργασίαν, ὡς μικρὸν ραπτικὸν ἢ οἱονδήποτε τεχνικὸν ἐργαστήριον. Βαθμηδὸν καὶ κατ' ὀλίγον τῇ ὑποστηρίξει πάντοτε τοῦ εὐεργετικοῦ ἀσύλου προάγονται εἰς τὸ ἔργον των, ἐξασφαλίζουσαι ἑαυταῖς βίον ἔντιμον καὶ ἄνετον.

Ἀλλ' αἱ διοικοῦσαι τὰ καταστήματα ἐκεῖναι κυρίαι ἐννοοῦσι καλῶς τὴν ὑψηλὴν εὐθύνην, ἣν ἀναλαμβάνουσιν ἀπέναντι τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς κοινωνίας. Ἐργάζονται ὡς ἀληθεῖς χριστιαναί. Συνάπτουσι συμβόλαια μετὰ τῶν ἐμπορικῶν καταστημάτων, διὰ τὰ ὁποῖα αἱ ὀρφαναὶ ἐργάζονται, καὶ ἐλλείψει πόρων δαπανῶσι κατ' ἔτος κολοσσιαῖα καὶ ὑπέρογκα ἐξ ἰδίων των ποσά. Ἀναπληροῦσι διὰ τῆς ἠθικῆς αὐτῶν μορφώσεως, τῶν ἀληθῶς εὐγενῶν καὶ φιλανθρώπων αἰσθημάτων των, τῆς ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος τῶν ὀρφανῶν στοργῆς καὶ μερίμνης αὐτοὺς τοὺς γονεῖς, αὐτὰς τὰς μητέρας.

Ὑπάρχουσιν εἰς τὰ Ὀρφανοτροφεῖα ταῦτα τμήματα κορασίων, ἅτινα οἱ γονεῖς ἀποδιώκουσι τῆς οἰκογενειακῆς στέγης ὡς ἀδιόρθωτα καὶ διεφθαρμένα. Αἱ φιλάνθρωποι καὶ μεγαλόψυχοι ἐκεῖναι γυναῖκες δέχονται τὰς ἀτυχεῖς καὶ πονηρὰς αὐτὰς φύσεις ὑπὸ τὴν προστατευτικὴν αἰγίδα των. Τὰ ἔχουσιν ἐν ἰδίοις διαμερίσμασι καὶ διὰ τῆς ἐργασίας, τῆς ἠθικῆς διδασκαλίας, καὶ τοῦ περιορισμοῦ βαθμηδὸν καὶ κατ' ὀλίγον συνέρχονται, μεταμελοῦνται, διορθόνονται. Μέχρι δακρύων συγκινητικὴ ἦτο ἡ εἰκὼν ἑνὸς τοιούτου τμήματος, ἐν ᾧ ἡ διευθύντρια ἐξέθετεν ἡμῖν τὰς προόδους καὶ τὴν μεταμέλειαν τῶν μικρῶν. Παιδίσκη δεκαπενταέτις μοὶ εἶπε: Εἰξεύρετε, Κυρία, Ἡ ἰδική μου δοκιμασία ἐτελείωσε· μετὰ τρεῖς ἡμέρας μεταβαίνω εἰς τὸ τμῆμα τῶν καλῶν.

Ἐδῶ ἐὰν ἡ μαθήτρια ἀπειθήσῃ πρὸς τὴν διδάσκαλον, ἐὰν ἓν ἀτυχὲς παιδίον, εἰσελθὸν εἰς τὴν ζωὴν διὰ τοιαύτης ἐγκ-

θρικῆς καὶ δυσδιαβάτου ὁδοῦ, ἔχον τὴν καρδίαν ἀπεσκληρυμένην πῶς ὡς ἐκ τῆς ψυχρᾶς καὶ ἀστόργου τοῦ μεγάλου καὶ αὐστηροῦ τυπικοῦ κοινοβίου ἀτμοσφαίρας, ἐὰν κατ' ἐλάχιστον ἀτακτήσῃ, ρίπτεται εἰς τὴν ὁδὸν καὶ ἐγκαταλείπεται εἰς τὴν τύχην του.

Τοῦτο δὲ διότι καθ' ὃν χρόνον αἱ ἐκεῖ κυρίαι ψυχολογοῦσιν ἐπὶ τῆς καταστάσεως τῆς καρδίας τῶν ὀρφανῶν, ἀσχολοῦνται εἰς παιδαγωγικὰς μελέτας, ἔχει ἑκάστη ἴδιον τμῆμα ὑπὲρ τῆς τελειοποιήσεως τοῦ ὁποίου ὡς μήτηρ μεριμνᾷ, αἱ ἰδικαί μας συνομοτοῦσιν ἐν συνεδριάσεσι πῶς νὰ ὑβρίζωσι καὶ ἐξευτελίζωσι τὰς προκατόχους των, καὶ δημοσιευουσι διατριβάς, αἵτινες ἐμβάλλουσιν εἰς θλιβερὰς σκέψεις πάντα τὸν ὑπὲρ τῆς τύχης τῶν ὀρφανῶν κηδόμενον.

Συνοψίζουσαι ἐν τέλει τὰ κατὰ τὴν δρᾶσιν καὶ τὰς μεταρρυθμίσεις τοῦ Ὀρφανοτροφείου τῶν θηλέων κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ἐξάγομεν: Αὔξησιν δαπανῶν δρ. 11,339 καὶ 60. Κέρδη ἐξ ἐργασίας ἑκατὸν εἴκοσι δύο ὀρφανῶν δρ. 255. Ἐκ πλέον ὡς ἠθικὸν κεφάλαιον τοῦ ἀσύλου τὴν γνωστὴν διατριβὴν τῆς κ. Προέδρου κατὰ τῆς προκατόχου ἐπιτροπῆς, πρωτοφανῆ εἰς τὰ ἱστορικὰ χρονικὰ τῶν Ὀρφανοτροφείων, καὶ τὴν μαύρην ἀπόγνωσιν καὶ ἀπελπισίαν τῶν ὀρφανῶν πρὸ τοῦ ἀβεβαίου καὶ σκοτεινοῦ αὐτῶν μέλλοντος.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑ ΙΙ

Β'.

Δὲν παρακολουθοῦμεν, ἀλλ' οὔτε ἐξετάζομεν Αἰκατερίναν τὴν ΙΙ ἀνὰ τὴν Ἰλιάδα καὶ τὴν Ὀδύσσειάν της, δύο ποιήματα, ἐν οἷς ὑπάρχουσι πολλοὶ ψευδεῖς θεοὶ ὡς ἐν τοῖς τοῦ Ὁμήρου, δύο Ὀλύμπους, ἐφ' ὧν πολλὰ συσσωρεύονται νέφη. Ἡ Αἰκατερίνα, δὲν ὠνομάζετο Αἰκατερίνα, ἀλλὰ Σοφία, Αὐγούστα, Δωροθέα δ' Ἀνχάλτ Ζέρψτ. Ἦτο θυγάτηρ τοῦ πρίγκηπος Χριστιανοῦ Αὐγούστου, γεννηθεῖσα ἐν Στεττίνῳ τὸ 1729.

Φρειδερῖκος ὁ ΙΙ καὶ ἡ τσαρίνα Ἐλισάβετ, οἵτινες εἶχον ὁρκισθῆ πρὸς τὸν θεῖον τῆς νέας πριγκηπίσσης νὰ προστατεύσωσιν αὐτήν, συνώμοσαν νὰ τὴν μνηστεύσωσι μετὰ τοῦ δουκὸς Καρόλου τοῦ Ὁλσταΐν Γοτόρπ, ὅστις ἐκ μέρους τῆς μητρός του Ἄννης ἦτο ὁ φυσικὸς διάδοχος τοῦ Ρωσσικοῦ θρόνου. Ὁ Καρόλος καὶ ἡ Σοφία Αὐγούστα ἦσαν Λουθηρανοί. Βαπτισθέντες, ἐκεῖνος μὲν ὠνομάσθη Πέτρος Θεοδώρειτος, ἡ δὲ Αἰκατερίνα Ἀλεξίεβνα. Ἐνυμφεύθησαν, χωρὶς οὔτε αἱ καρδίαι των, οὔτε οἱ χαρακτῆρες των νὰ συναντῶνται που.

Ἡ Ἐλισάβετ ἀπέθανε καὶ ὁ Πέτρος Θεοδώρειτος ἐστέφθη αὐτοκράτωρ τῆς Ρωσσίας, ὢν βέβαιος αὐτὸς καὶ οἱ φίλοι του ὅτι ἤδη ἡ Αἰκατερίνα ὑπέσκαπτε τὰ θεμέλια τοῦ μόλις ἀνεγερθέντος θρόνου του. Καὶ ἀληθῶς. Ὁ Πέτρος δὲν ἦτο ἀνὴρ δυνάμενος νὰ ἀντιταχθῇ εἰς γυναῖκα οἵα ἡ Αἰκατερίνα. Χωρὶς ἐνδοιασμοὺς ἐνεδύθη αὕτη τὸ αὐτοκρατορικὸν στρατιωτικὸν ἔνδυμα, ἐτέθη ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ στρατοῦ καὶ ἀπέδειξε καὶ εἰς τὸν λαὸν καὶ εἰς τὸν αὐτοκράτορα, ὅτι τὰ ἡνία τοῦ κράτους ἤρμοζον εἰς τὰς μικροσκοπικάς, ἀλλὰ στιβαρὰς χεῖρας της. Ὁ Τσάρος ἡττηθεὶς ἀπεμακρύνθη πάραυτα τοῦ πεδίου τῆς μάχης, καὶ ἡ Αἰκατερίνα κατόπιν τῆς θριαμβευτικῆς νίκης της ἀπεσύρθη εἰς τὸ ἐν Πετερχῶφ ἀνάκτορον.

Μετ' ὀλίγας ἡμέρας τύμπανα ἠκούσθησαν ἀνακρουόμενα ἀνὰ τὰς πλατείας καὶ τὰς ὁδοὺς τῆς πρωτευούσης, καὶ τὸ ἑξῆς Αὐτοκρατορικὸν Μανιφέστον ἀνεγινώσκετο δημοσίᾳ πρὸς τὸν Ρωσσικὸν λαόν!

«Τὴν ἑβδόμην ἡμέραν μετὰ τὴν ἀνάρρησίν μας εἰς τὸν αὐτοκρατορικὸν θρόνον, ἐλάβομεν εἴδησιν ὅτι ὁ προκάτοχος ἡμῶν αὐτοκράτωρ προσεβλήθη ὑπὸ ἰσχυρῶν κοιλιακῶν πόνων, παρ' ὧν συνεχῶς καὶ ἄλλοτε προσεβάλλετο. Ἵνα δὲ μὴ ὑστερήσωμεν εἰς τὰς διατάξεις τῆς χριστιανικῆς θρησκείας καὶ εἰς τὸν ἅγιον τῆς ἀνθρωποτητος νόμον, ὅστις ἐπιβάλλει εἰς πάντα ἄθρωπον νὰ κήδηται τῆς ὑγείας τοῦ πλησίον του, διετάξαμεν νὰ τῷ ἀποσταλῇ πάραυτα πᾶν ὅ,τι ἠδύνατο νὰ προλάβῃ τὰς συνεπείας τοῦ ἐπικινδύνου τούτου κακοῦ καὶ νὰ ἀνακουφίσωμεν αὐτὸν δι' ἀμέσου καὶ συντόνου θεραπείας. Ἐμάθομεν ἐν τούτοις λίαν μετὰ πολλῆς λύπης ὅτι ἡ ἀνωτάτη θεία δόναμις ηὐδόκησεν ἐν ταῖς ἀνεξερευνήτοις βουλαῖς της, νὰ θέσῃ τέρμα εἰς τὸν βίον αὐτοῦ. Διετάξαμεν ὅθεν νὰ τοποθετηθῇ τὸ σῶμα αὐτοῦ εἰς τὴν Μονὴν Νέφσκη, ἔνθα καὶ θὰ ἀναγνωσθῶσιν αἱ ἐπικήδειοι εὐχαί.

Παρακαλοῦμεν, ὡς αὐτοκράτειρα καὶ μήτηρ, πάντας τοὺς πιστοὺς ὑπηκόους ἡμῶν ἵνα, λησμονοῦντες τὸ παρελθόν, προσέλθωσι καὶ ἀσπασθῶσι τὴν χεῖρα τοῦ μεταστάντος, καὶ δέωνται εἰς τὸν Θεὸν ὑπὲρ τῆς ψυχῆς του. Νὰ θεωρήσωσι δὲ τὴν ἀπροσδόκητον ταύτην τοῦ παντοδυνάμου Θεοῦ ἀπόφασιν ὡς ἐκφανσιν τῆς ὑψίστης αὐτοῦ βουλήσεως καὶ τῆς προνοίας ἧς ἠξίωσεν ἡμᾶς, τὸν ἡμέτερον αὐτοκρατορικὸν θρόνον καὶ πᾶσαν τὴν μεγάλην ἡμῶν πατρίδα».

Πολλοὶ ἀναγινώσκοντες τὴν αὐτοκρατορικὴν ταύτην προκήρυξιν ἐκίνουν δυσπίστως τὴν κεφαλήν. Ἡ φήμη ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ ἀπέθανε δηλητηριασθεὶς τῇ διαταγῇ τῆς Αἰκατερίνης εἶχεν ἤδη διαδοθῇ ἀνὰ τὸ ἀχανὲς τῆς Ρωσσίας κράτος, ὅπως μὴ ἡ ἄνω προκήρυξις θεωρηθῇ ὡς τὸ ἄκρον ἄωτον τῆς πολιτικῆς δεξιότητος, ἀλλὰ καὶ ἀπανθρωπίας τῆς αὐτοκρατείρας Αἰκατερίνης.

Ἡ Αἰκατερίνα ὑπῆρξεν ὄντως μεγάλη. Οὐ μόνον ἐξηκολούθησε τὸ ἔργον Πέτρου τοῦ Μεγάλου, ἀλλ' ὑπῆρξεν ἀληθῶς τέκνον τῶν μεγαλεπηβόλων ἐκείνου βλέψεων καὶ ἰδεῶν. Ὁ ἐπισκεπτόμενος σήμερον τὴν Πετρούπολιν ἐξίσταται πρὸ τοῦ μεγαλοπρεποῦς μνημείου, ἐφ' οὗ, εἰς τὰς ἀκολούθους δύο μόνας λέξεις ἀναγράφονται αἱ δύο ἐνδοξότεραι περίοδοι τῆς Ἱστορίας τῆς Ρωσσίας:

Πρὸς Πέτρον τὸν Ι

Αἰκατερίναν τὴν ΙΙ.

Καὶ ἀληθῶς ἡ πεφωτισμένη καὶ μεγάλη ψυχὴ Πέτρου τοῦ Αου περιέβαλλε διὰ τῆς φαεινῆς αἴγλης του τὸ στῆθος ἐκείνης, ἥτις ἐπωνομάσθη «*Μήτηρ τῆς πατρίδος*» Σύμβουλος τῆς γυναικὸς ταύτης εἰς πᾶσαν ἐπίσημον τοῦ βίου της στιγμὴν ὑπῆρξεν ἡ εἰκὼν τοῦ Μεγάλου Πέτρου. Τί θὰ ἔλεγες; τί θὰ ἔπραττες ἄρα, ἐὰν ἦσο εἰς τὴν θέσιν μου; ἔλεγεν ἀτενίζουσα τὸν ἄψυχον χάρτην, ἐφ' οὗ ἀπετυποῦτο ἡ εἰκὼν ἐκείνου.

Τὸ ὄνειρόν της ἦτο νὰ στεφθῇ αὐτοκράτειρα τῆς Ἀνατολῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει, τόσην ἡ ἀνάμνησις τοῦ ἀρχαίου μεγαλείου τῆς Αὐτοκρατείρας Εἰρήνης, τῇ εἶχεν ἐμποιήσει ἐντύπωσιν. Δὲν κατώρθωσεν ἐν τούτοις νὰ ἀνέλθῃ τόσον ὑψηλά, ἢ μᾶλλον νὰ κατέλθῃ καὶ ἁλυσοδέσῃ τὸν Βόσπορον.

Ἑλένη Γεωργιάδου.

ΕΝ ΒΛΕΜΜΑ ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ

Παρέρχονται αἱ διαπρέψασαι ἔν τε τῇ παιδαγωγίᾳ καὶ τοῖς γράμμασι προσωπικότητες ἡ μία μετὰ τὴν ἄλλην, ἀφοῦ ἐχάραξαν ἐν τῇ σταδιοδρομίᾳ τοῦ βίου αὐτῶν τὸ πρόγραμμα τῆς δράσεως καὶ ἐνεργείας ὑπὲρ τῆς ἀναπλάσεως καὶ τῆς μορφώσεως τοῦ φύλου ἡμῶν. Καὶ αὗται μὲν παρῆλθον, ἀλλ' ἡ εὐεργετικὴ αὐτῶν δρᾶσις ἐστεφανώθη ὑπὸ ἐπιτυχίας. Οὐχὶ εὐάριθμοι μητέρες εὐπαίδευτοι καὶ διδάσκαλοι ἀνέθαλον ἐν τῷ πρῴην αὐχμηρῷ ἐδάφει τῆς πατρίδος ἡμῶν, καὶ τὸ φῶς τῆς

παιδείας διεχύθη ὅπου δήποτε γωνίας γῆς ἡ Ἑλληνικὴ φθέγγεται φωνή.

Καὶ αὗται μὲν παρῆλθον. Ἀλλὰ ποῦ ἀναγράφονται ἤδη αἱ πράξεις; ποῦ τὰ ἔργα καὶ τὰ ὀνόματα τῶν σκαπανέων Ἑλληνίδων; ποῦ περισώζονται αἱ προτομαὶ αὐτῶν, πρὸς ἃς αἱ μεταγενέστεραι νὰ στρέψωμεν βλέμμα σεβασμοῦ καὶ εὐγνωμοσύνης καὶ ὅπως κανονίζωμεν τὸ πρόγραμμα τῆς δράσεως ἡμῶν πρὸς τὰς εὐσεβεῖς ἀρχὰς καὶ τὰ φιλοπάτριδα αὐτῶν αἰσθήματα; Ποῦ τὰ Ἡρῷα τῶν ἀφανῶν μαρτύρων διδασκάλων καὶ παιδαγωγῶν, τῶν εἰς τὰ ἀπώτατα τοῦ Ἑλληνισμοῦ μέρη, ἔνθα μετεφύτευσαν σὺν τῇ παιδείᾳ τῇ Ἑλληνικῇ καὶ τὰ πάτρια ἤθη καὶ ἔθιμα. Πλὴξ λήθης ἐκάλυψε μετὰ τῶν ὀστῶν καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν! Ἡμεῖς δ' ἀγνοοῦμεν εἰς ποίας δαδούχους Ἑλληνίδας ὀφείλομεν τὴν μετάδοσιν τῆς γλώσσης καὶ τῆς μορφώσεως μετὰ τὴν παλιγγενεσίαν τοῦ Ἔθνους ἡμῶν.

Οἱ κατὰ καιροὺς ἰθύναντες τὰς τύχας τοῦ ἡμετέρου Ἔθνους ἔγνωσαν καὶ ἐμνήσθησαν τῶν προμάχων ἐν τοῖς γράμμασιν ἀνδρῶν, ὡσεὶ ἄνδρες μόνον ἔδρασαν, ἐμόρφωσαν καὶ ἐπαιδαγώγησαν εἰς τὰ διάφορα παιδευτικὰ τῶν θηλέων κέντρα τὰς μητέρας καὶ τὰς παιδαγωγοὺς τῆς πατρίδος.

Πόσον θὰ ἦτο ζηλωτὸν καὶ ἀξιάγαστον ἤδη, ὅτε ποιά τις παρατηρεῖται ἐνδιαφορὰ περί τε τῆς θέσεως καὶ τῆς τύχης τῆς Ἑλληνίδος γυναικός, ὅτε εὐνοϊκώτεραι φαίνονται αἱ περιστάσεις, ἐὰν ἀνελομβάνομεν ἐν ἱερᾷ ἑνότητι νὰ ράνωμεν δι' εὐγνώμονος μνήμης τοὺς τάφους αὐτῶν καὶ νὰ ἀποτίσωμεν τὸν ἔτι καθυστεροῦντα τοῦτον φόρον ἡμῶν πρὸς τὴν σεβαστὴν χορείαν τῶν γυναικῶν ἐκείνων, αἵτινες διέπρεψαν κατὰ τὴν λήξασαν πεντηκονταετηρίδα, εἴτε ὡς παιδαγωγοὶ καὶ διδάσκαλοι, εἴτε ὡς συγγραφεῖς καὶ καλλιτέχνιδες, ὁποῖαι λ. χ. ἡ Πολυτίμη Κουσκούρη, Μάνου, Δοσίου, Σαμαρτζίδου, Ἀλταμούρα, Χίλλ ἡ φιλελληνίς, ἥτις τοσοῦτον ἐμόχθησε πρὸς μόρφωσιν εὐσεβῶν μητέρων καὶ εὐσυνειδήτων παιδαγωγῶν, Σουμελῆ, Καβανιάρη καὶ τόσαι ἄλλαι ἰδίου μνήμης, καὶ συνεισφέρουσαι τὶν ἔρανόν μας νὰ ἐπιζητήσωμεν τὴν διαιώνισιν τῆς μνήμης των, δι' οὗ ἠθέλομεν κρίνει ἐφικτοῦ καὶ προσφόρου τρόπου;

Ἀναμφιβόλως ἤθελεν ὑπάρξει καὶ εὐγενής τις δέσποινα, πρόθυμος ν' ἀναλάβῃ ἀποκλειστικῶς τὴν πρὸς τοῦτο δαπάνην, γνωστοῦ ὄντος ὅτι ἡ πατρὶς ἡμῶν δὲν ἀμοιρεῖ καὶ γενναίων δωρητριῶν· ἀλλ' εὐκταιότερον νὰ διαμορισθῇ τὴν τιμὴν ταύτην τὸ σύνολον τῶν εὐπαιδεύτων Ἑλληνίδων. Ὑπάρχει δ' εὐτυχῶς ἤδη ἡ δικαιουμένη καὶ δυναμένη ν' ἀναλάβῃ τὴν πρωτοβουλίαν τῆς τοιαύτης σπουδαίας ἐνεργείας, καὶ αὕτη εἶναι ἡ Διεύθυνσις τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν», ἥτις διὰ τῆς ἀξιοθαυμάστου αὐτῆς δραστικότητος συγκεντροῖ σήμερον πᾶσαν ἐνέργειαν καὶ δρᾶσιν πνευματικὴν τῶν Ἑλληνικῶν, καὶ εἶναι ὁ ἑνωτικὸς σύνδεσμος τῆς τε ὑπὸ τὴν ζείδωρον τῆς ἐλευθερίας αὔραν βιούσης καὶ τῆς ἐν τῷ γνόφῳ τῆς ἀνελευθέρου πατρίδος διατελούσης Ἑλληνίδος.

Ἀτθίς.

Σ. Δ. Ἐπικρατοῦμεν ἀπὸ ψυχῆς εἰς τὴν ὡραίαν καὶ εὐγενῆ ἰδέαν τῆς φίλης συνεργάτιδος ἡμῶν, εὐχαρίστως δ' ἀναλαμβάνομεν τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἱεροῦ τούτου καὶ προστιλοῦς καθήκοντος. Παρακαλοῦμεν ὅθεν πάσας τὰς κ. κ. ἀναγνωστρίας ἡμῶν, ὅσαι δύνανται νὰ παράσχωσιν ἡμῖν οἵαν δήποτε πληροφορίαν, ἀφορῶσαν εἰς τὸν βίον καὶ τὴν δρᾶσιν τῶν πρώτων Ἑλληνίδων καὶ φιλελληνίδων πνευματικῶν ἐργατίδων, νὰ πράξωσι τοῦτο, δεχόμεναι ἐκ τῶν προτέρων τὰς θερμὰς ἡμῶν εὐχαριστίας.

Η ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑ ΚΑΙ ΤΟ CLUB ANGLAIS

Δὲν ὑπάρχει αἴσθημα, ἀρετή, χάρις περισσότερον συμβαδίζουσα μετὰ τῆς γυναικείας φύσεως ὅσον ἡ φιλανθρωπία. Δὲν εἶναι βεβαίως ἴδιον ψυχῶν ποταπῶν καὶ ἀγενῶν, ἀλλ' ὅπου καρδία ἀγαθή, ὅπου ἠθικὴ μόρφωσις ἐκεῖ καὶ ἡ φιλανθρωπία. Εἰς τὸ εὐγενὲς καὶ ὡραῖον τοῦτο αἴσθημα ὀφείλεται ἡ σύστασις ἑταιρίας φιλανθρώπων κυριῶν, αἵτινες συνέρχονται ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος εἰς τὴν οἰκίαν τῆς κυρίας Καλέργη, καὶ ἐπὶ τέσσαρας συνεχεῖς ὥρας ἀσχολοῦνται εἰς συρραφὴν ἐνδυμάτων, προωρισμένων διὰ τὰ μικρὰ πτωχὰ τῆς πόλεώς μας παιδία. Τὰ ἀναγκαῖα ὑφάσματα πρὸς τὸν εὐγενῆ τοῦτον σκοπὸν προμηθεύονται αἱ εὐγενεῖς κυρίαι ἐξ ἰδίων ἑκάστη δαπανῶσα, μετὰ φανατικοῦ δὲ ζήλου ἐπιδίδονται εἰς τὴν ἐπιτέλεσιν τοῦ ὡραίου τούτου καὶ εὐγενοῦς καθήκοντος, τὸ ὁποῖον, δὲν ἀμφιβάλλομεν, θέλει τύχει καὶ ἄλλων ζηλωτριῶν ὁμοφύλων. Μεταξὺ τῶν ἐν λόγῳ κυριῶν τάσσονται αἱ κ. Δ. Δραγούμη καὶ αἱ δεσπινίδες Αἰκατερίνα καὶ Ντέπη Ψύχα, Ἰωάννα Πανᾶ, Μίνα Ράλλη καὶ Νεγρεπόντη.

Ἐν μόνον μειοῖ, καθ' ἡμᾶς, μεγάλως τὴν ἀξίαν τοῦ ἱεροῦ τούτου σκοποῦ. Αἱ Κυρίαι ὠνόμασαν, ὡς πληροφορούμεθα τὸ σωματεῖόν των «Club Anglais». Ἐν αὐτῷ ὁμιλεῖται μόνον ἡ Ἀγγλική, δεκταὶ δὲ ἐν αὐτῷ γίνονται μόνον αἱ Ἀγγλιστὶ ὁμιλοῦσαι. Μήπως ἡ φιλανθρωπία καὶ ὁ Ἑλληνισμὸς εἶναι πράγματα ἀσυμβίβαστα, ἢ μήπως ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα προσάπτει μῶμον εἰς τὴν ἀγαθοεργὸν πρᾶξιν των. Πόσῳ μικρὰν αἱ Ἑλληνίδες ἔχουσι, συναίσθησιν τῆς ἱερᾶς καὶ ὑψηλῆς τιμῆς ἣν ἐκληροδότησεν αὐταῖς ἡ μεγάλη καὶ εὐγενὴς πατρίς των, ἀποδεικνύεται ἐκ τῆς ἀσεβείας καὶ τῆς περιφρονήσεως, ἣν ἑκάστοτε δεικνύουσι πρὸς πᾶν Ἑλληνικόν.

Τὸ ἔργον ἐν τούτοις βαίνει μετὰ θαυμασίας ταχύτητος, ἡ διανομὴ δὲ τῶν ἐνδυμάτων γενήσεται κατὰ τὸν προσεχῆ Μάρτιον. Ἡμεῖς νομίζομεν, ἐὰν μᾶς ἐπιτρέπεται νὰ ἐξενέγκωμεν γνώμην, ὅτι θὰ ἦτο προτιμότερον νὰ σπεύσωσιν αἱ κυρίαι νὰ διανείμωσιν ἤδη ὅ,τι ἔχουσιν ἕτοιμον, διότι τὸ ψῦχος καὶ αἱ ἐπιδημικαὶ νόσοι δεκατίζουσι πολλὰ ἀτυχῆ μικρὰ γυμνὰ καὶ ἀνυπόδητα, ριγοῦντα ὑπὸ τὰ ρακώδη ἐνδυμάτιά των. Ἡ ἐλεημοσύνη ἵνα ἔχῃ ἀξίαν δέον νὰ γίνεται, ὅταν ἔχῃ ὁ ἐλεούμενος ἀνάγκην ἐπείγουσαν καὶ ὄχι ὅταν θέλῃ ὁ ἐλεῶν.

Καὶ τὴν ἀρχὴν αὐτὴν ἀκολουθοῦσι πολλαὶ ἄλλαι εὔσπλαγχνοι τῆς πόλεώς μας κυρίαι ἀθορύβως καὶ ἄνευ ἐπιδείξεως σώζουσαι ὁλοκλήρους οἰκογενείας τῆς δυστυχίας, ἴσως δὲ καὶ τοῦ θανάτου. Ἐνταῦθα δὲν δυνάμεθα νὰ μὴ ἀναφέρωμεν τὸ συμπαθὲς ὄνομα τῆς εὐγενοῦς φιλανθρώπου κ. Καλλιόπης Δαμαλᾶ, πρὸς ἣν ὀφείλουσι τὴν ζωὴν πολλαὶ πτωχαὶ τῆς πόλεώς μας οἰκογένειαι. Τὴν εἴδομεν ἐπὶ τὸ ἔργον καὶ ἐθαυμάσαμεν. Εἶναι ἡ ἀληθὴς γυνὴ τοῦ Εὐαγγελίου, ἧς ἡ ἀριστερὰ ἀγνοεῖ ὅ,τι πράττει ἡ δεξιά, καὶ ἥτις γνωρίζει νὰ ἐλεῇ ὑπὸ τὸ ἀληθὲς τῆς θρησκείας καὶ τῆς φιλανθρωπίας πνεῦμα.

Η ΑΕΠΤΟΤΗΣ ΕΝ ΤΩι ΣΥΖΥΓΙΚΩι ΒΙΩι

Ἀπὸ τῆς ἐπαύριον τοῦ γάμου ἡ νέα γυνὴ ὀφείλει νὰ μεριμνᾷ περὶ τῆς παρατάσεως τῆς εὐτυχίας της, ὡς καὶ τοῦ ἀνδρός, ὃν κατὰ την ἐποχὴν ταύτην ἀγαπᾷ ὑπὲρ πᾶν ἄλλο ἐπὶ τῆς γῆς. Ἀνάγκη ἐν τούτοις νὰ γνωρίζῃ ὅτι ἡ εὐτυχία δὲν ἀποκτᾶται ἢ ἀντὶ διαρκοῦς μελέτης καὶ φροντίδος καὶ πολυειδῶν σιωπηλῶν θυσιῶν.

Ἡ σκέψις αὕτη ἀνάγκη νὰ τὴν παρακολουθῇ εἰς τὰς εὐτυχεστέρας ἔτι στιγμὰς τῶν μηνῶν τοῦ μέλιτος, καθ' ἃς ἐνίοτε μία ἀδεξία ἡ ἀνόητος λέξις, εἰς ἀτυχὴς μορφασμὸς δύνανται νὰ κατασυντρίψῃ τὸ μέλλον δύο ἀνθρώπων, οἵτινες ἠγαπῶντο, ἢ οἵτινες ἐνόμιζον ὅτι ἠγαπῶντο.

Ἂς μελετῶμεν πῶς νὰ συγκρατῶμεν τὰς ὁρμὰς φύσεως πολὺ ζωηρᾶς, ἂς μὴ ὁμιλῶμεν πρὶν ἢ καλῶς καὶ ἐπὶ πολὺ σκεφθῶμεν, ἔχουσαι ὑπ' ὄψει, ὅτι ἡ λέξις ἤτις δὲν ἐξέφυγε τοῦ ἔγκους τῶν ὀδόντων μας εἰσέτι εἶναι δούλη μας, ἐνῷ εἴμεθα δοῦλαι τῶν λόγων μας. Μὴ δίδητε πολλὴν σημασίαν εἰς τὰς παραφόρους διαχύσεις τῶν ἀνδρικῶν αἰσθημάτων. Μὴ θεωρῆτε ἑαυτὴν παντοδύναμον ἀπέναντι τοῦ ἀνδρός, ὅστις σᾶς λατρεύει γονυκλινής. Εὐθὺς ὡς προσβάλλετε τὴν ματαιότητα ἢ τὴν ὑπερηφάνειάν του ἢ βαρυνθῇ νὰ σᾶς λατρεύῃ, ἐξανίσταται καὶ μεταβάλλεται εἰς κύριον.

Ἡ κοινωνία (καλῶς ἢ κακῶς ποιοῦσα, ἀδιάφορον) παρεχώρησεν αὐτῷ δικαιώματα, ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζει τὰς ἀξιώσεις του. Ἐὰν κατ' ἀρχὰς σᾶς μεταχειρισθῇ ὡς εἴδωλον μὴ λάβητε ὕφος θεᾶς, μὴ θελήσητε νὰ πατήσητε τὸ μέτωπόν του διὰ τοῦ μικροσκοπικοῦ ποδός σας. Ὅταν ὁ ἔρως του ἐξασθενήσῃ — φεῦ! αἱ εὐτυχεῖς καὶ πλήρεις ἔρωτος τῶν νέων συζύγων ἡμέραι παρέρχονται τόσῳ ταχέως — θὰ σᾶς ἀναγκάσῃ νὰ αἰσθανθῆτε ὅτι κατεχράσθητε τῆς προσκαίρου δυνάμεώς σας καὶ ὅτι αὐτὸς θεωρεῖ αὐτὸν ὑπέρτερόν σας φυσικῶς καὶ πνευματικῶς (;) Ἄλλως τε ἡ γυνὴ ἡ ἀποπειρωμένη νὰ εἶναι κυρία καὶ ἐπικρατῆ τοῦ ἀνδρὸς δὲν εἶναι ἀληθῶς γυνή. Ἡ ἐκζητοῦσα νὰ ταπεινῇ καὶ κατασυντρίβῃ τὸν σύζυγόν της, παραγνωρίζει τοὺς φυσικοὺς καὶ κοινωνικοὺς νόμους καὶ οὐδεμίαν ἔχει ἰδέαν τῆς ἀληθοῦς ἀξιοπρεπείας, τῆς ὀφειλομένης καὶ πρὸς ἑαυτὴν καὶ πρὸς ἐκεῖνον.

Ἀπὸ τῆς πρώτης λοιπὸν ἡμέρας μείνατε μετὰ συνέσεως καὶ ἐπιφυλάξεως εἰς τὴν ἁρμόζουσαν θέσιν σας. Δὲν σᾶς λέγομεν: Κύψατε τὸν αὐχένα καὶ λατρεύσατε τὸν αὐθέντην σας. Ἀλλ' ἀρκεσθῆτε εἰς τὴν ἰσότητα, τὴν σχετικὴν πάντοτε, προσθέτομεν μετὰ πολλῆς ἀδημονίας. Τέλος ἐὰν ὁ σύζυγος εἶναι ὁ βασιλεὺς τοῦ οἴκου, ἡ γυνὴ ἔστω βασίλισσα τῆς οἰκογενείας.

Διὰ τῶν ὑψηλῶν καὶ εὐγενῶν τῆς καρδίας σας ἀρετῶν, διὰ τῶν δώρων τοῦ διαυγοῦς καλλιεργημένου πνεύματός σας, διὰ τῆς χάριτος καὶ διορατικότητός σας καταλάβετε ἐν τῷ οἴκῳ τὴν θέσιν σας καὶ ἀφήσατε εἰς τὸν σύζυγόν σας τὴν ἰδικήν του.

Εὐτυχεῖς αἱ γυναῖκες ἐκεῖναι αἱ πεπροικισμέναι μὲ καρδίαν, μὲ εὐφυΐαν, μὲ χάριτας, αἵτινες δύνανται νὰ ἀναθέσωσι τὴν περὶ τοῦ μέλλοντος των ἐλπίδα εἰς ἄνδρα μὲ χαρακτῆρα ἰσχυρόν, μὲ καρδίαν καλήν, μὲ πνεῦμα ἀνεπτυγμένον. Τοιοῦτον ἡ γυνὴ ὀνειροπολεῖ τὸν σύζυγον, τὸν ἀρχηγὸν τῆς οἰκογενείας, τὸν ἀγαπητὸν προστάτην, ἀλλ' ὄχι καὶ κύριον. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀληθὴς ἐν τῷ γάμῳ εὐτυχία. Καὶ εἶναι πολλάκις σφάλμα τῆς γυναικός, ἐὰν ἡ εὐτυχία αὕτη κατασυντρίβεται εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς. Ὑπάρχουσιν ἄνδρες, οἵτινες θὰ ἀπέβαινον μέγα τι καὶ ἔξοχον ἐὰν δὲν κατελαμβάνοντο ὑπὸ φυσικῆς τινος δειλίας, ἣν γυνὴ νοήμων καὶ ἀγαθὴ ἠδύνατο βαθμηδὸν νὰ ἀποσοβήσῃ. Συμβαίνει ὥστε γυνὴ εἴρων, φιλοσκώμμων ἢ κυριαρχικὴ μὴ δυνηθεῖσα νὰ μαντεύσῃ τὰς μεγάλας ἀρετάς, ἃς ὑποκρύπτει φύσις ἀδέξιος, καὶ θελήσασα νὰ μεταβάλλῃ εἰς ἅρμαιον ἢ δοῦλον ἄνδρα πολὺ ἀνώτερός της, νὰ ψυχράνῃ καὶ ἀποθαρρύνῃ αὐτὸν ἐν τῇ νομίμῳ καὶ δικαίᾳ ὑπερηφανείᾳ του. Χάνει τὸν ἔρωτά του πολλάκις δὲ καὶ ἐν μέγα μέλλον ἢ ἔνδοξον ὄνομα! Ποσάκις μέγας καὶ ἀληθὴς ἔρως δὲν συνετέλεσε εἰς τὴν ἀνάδειξιν ἐξόχου πνεύματος ἢ εἰς τὴν ἐπιτέλεσιν μεγάλων καὶ ἡρωϊκῶν κατορθωμάτων!

Μία σύζυγος.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Ἀμεριχανίδες Ἑλληνίστριαι. Παρ' ἡμῖν ἐπιδιώκεται σχεδὸν ἡ καταργησις τῆς διδασκαλίας τῶν ἀρχαίων συγγραφέων ἐκ τῶν παθεναγωγείων, καθ' ὃν χρόνον αἱ Ἀμεριχανίδες, αἱ ἐν πᾶσι διακρινόμεναι δημοσιεύουσι κρίσεις καὶ σχόλια ἐπὶ τῶν κλασικωτάτων Ἑλληνικῶν ἔργων. Οὕτω ἡ κ. Ἄννα Ράμφαι ἀσχολεῖται εἰς ἔκδοσιν τοῦ Ἡροδότου, ἡ κ. Ἔριετ Ἄρισσον ἐξέδωκε σχόλια τοῦ Παυσανίου, ἡ νεωτάτη δεσποινὶς Ἄννα Βάϊκερ συνέγραψε λεξικὸν τῶν Τραγῳδιῶν τοῦ Σοφοκλέους καὶ ἡ κ. Ἐριέττα Ρόβινσον εἰς Νέαν Ὑόρκην ἐξέδωκεν ὡραιότατον δράμα «ἡ Πανδώρα» περὶ ἧς ἰδίαν ἐδημοσιεύσαμεν κρίσιν.

Κατὰ τὴν καταπληκτικήν ἐν πᾶσι πρόοδον τῶν θαυμασίων αὐτῶν γυναικῶν, φοβούμεθα μὴ μετ' ὀλίγα ἔτη φθάσωμεν εἰς τὸ σημεῖον νὰ μετκκαλῶμεν Ἑλληνιστρίας ἐξ Ἀμερικῆς, ὅπως διδάσκωσι τὴν Ἑλληνικὴν εἰς τὰς Ἀθήδας, τὰς πασχούσας τὴν μονομανίαν τῆς ξενογλωσσίας.

Γυναῖκες ἐλεγκταὶ τελωνείων. Βεβαίως εἰς τὴν Ἀμερικήν, τὸν τόπον τοῦτον τῆς προόδου, καθ' ὃν ὁ κατὰ τῆς ἐργασίας τῆς γυναικὸς πόλεμος εἶναι ἄγνωστος, εἶναι διωρισμέναι ὡς τελωνειακοὶ ὑπάλληλοι γυναῖκες. Εἰς αὐτὰς εἶναι ἀνατεθειμένη ἡ ἐξέτασις τῶν κιβωτίων τῶν γυναικῶν, ὡς καὶ ἡ σωματικὴ ἔρευνα, ἣν ἀπό τινος ἐξασκοῦσι καὶ εἰς τὰ ἡμέτερα τελωνεῖα. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ διορισμοῦ τῶν γυναικῶν τούτων ὑπαλλήλων τὰ ἔσοδα ἐπὶ τῶν εἰδῶν τῆς πολυτελείας ἐδεκαπλασιάσθησαν, μετὰ τόσης αὐστηρότητος αἱ νέαι ὑπάλληλοι ἐξετέλουν τὰ καθήκοντά των. Τοῦτο ὅμως ἀπήρεσκεν ὄχι τόσον εἰς τὰς κυρίας ταξειδιώτιδας, αἵτινες δὲν κατώρθουν νὰ δωροδοκῶσι τὰς ὁμοφύλους των, ὡς συνέβαινε μὲ τοὺς ἄνδρας ὑπαλλήλους, ἀλλὰ εἰς τοὺς συναδέλφους των ἄνδρας, ὧν πολλὰς κατχχρήσεις ἔφερον αἱ γυναῖκες ὑπάλληλοι εἰς φῶς. Τοῦτο ἐπήνεγκεν ἀνκστάτωσιν τοῦ ἄρρενος προσωπικοῦ, ὅπερ ἐκίνησε πάντα λίθον παρὰ τῷ διοικητικῷ συμβουλίῳ τῆς Νέας Ὑόρκης, ὅπως ἐπιτευχθῇ ἡ παῦσις τῶν θηλέων ὑπαλλήλων. Δὲν κατωρθώθη ἐν τούτοις ἡ παῦσις εἰμὴ μόνον δώδεκα γυναικῶν, τῶν αὐστηροτέρων ἐν τῇ τῶν καθηκόντων ἐπιτελέσει.

Ἡ συγγραφεὺς τῆς «Καλύβης τοῦ μπάρμπα Θωμᾶ» τρελλή. Ἀγγέλλεται ὅτι ἡ διάσημος Ἀμεριχανὶς συγγραφεὺς κ. Βέκερ-Στόβε, ἣν ὀφείλεται ἡ ἀτελευτέρωσις τῶν σκλάβων τῆς Ἀμερικῆς, χάρις εἰς τὸ ὡραῖον καὶ συγκινητικώτατον μυθιστόρημα της «Καλύβη τοῦ Μπάρπα Θωμᾶ» παρεφρόνησε.

Ἐν στοίχημα. Ἐν Φραγκφόρτῃ ἐγένετο κατ' αὐτὰς στοίχημα περιεργότατον. Ἠθέλησαν νὰ ἐξετάσωσι ποῖον τῶν δύο φύλων εἶναι ματαιότερον. Ἐτοποθέτησαν παρὰ τὴν εἴσοδον μεγάλου καταστήματος γυναικείων καὶ ἀνδρικῶν φορεμάτων δύο γιγάντια κάτοπτρα. Ἐζήταζον δὲ τίνες τῶν εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἐβλέποντο περισσότερον ἐν αὐτοῖς, οἱ ἄνδρες ἢ αἱ γυναῖκες. Κατ' ἀκριβεστάτην στατιστικὴν μεταξὺ 100 γυναικῶν αἱ 65 ἐνεκατοπρίσθησαν, ἐνῷ μεταξὺ 100 ἀνδρῶν 95.

Τὸ ζήτημα τῆς κ. Ποπελέν ἐν τῇ Βελγικῇ Βουλῇ. Ὁ βουλευτὴς τῆς Λιέγης κ. Μ. Μάγης ἐπρότεινεν ὅπως εἰσαχθῇ νόμος, καθ' ὃν πᾶσα γυνὴ ἔχουσα πτυχίον Πανεπιστημείου ἢ Ἀκαδημίας ἀνεγνωρισμένης οὐ μόνον ἰατροῦ, ἀλλὰ καὶ δικηγόρου καὶ οἱουδήποτε ἄλλου ἐπιστημονικοῦ κλάδου δικαιοῦται νὰ ἐξασκῇ ἐλευθέρως τὸ ἐπάγγελμά της.

Τυπογραφικὴ ἑταιρία τῶν γυναικῶν ἐν Λονδίνῳ. Ἡ τυπογραφικὴ ἑταιρία τῶν γυναικῶν ἐν Λονδίνῳ συμφώνως πρὸς τὸν ἐτήσιον ἰσολογισμόν της ἐκέρδισε κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος 50,000 φρ. ἐκ τῶν τυπογραφικῶν ἐργασιῶν αὐτῆς. Φαίνεται δ' ὅτι ἡ ἑταιρία αὕτη θὰ προοδεύσῃ μεγάλως, διότι τὸ τυπογραφικὸν ἐπάγγελμα εἶναι ὅλως γυναικείας εἰδικότητος.

Δύο γυναῖκες ἰατροὶ ἐν Σουηδίᾳ. Ἡ κ. Ἄννα Βορὲρ ἀπεκατέστη ἐν Γοθεβούργῃ τῆς Σουηδίας ὡς ἰατρός, ἡ δὲ δεσποινὶς Εὔα Καρλόλμ ἐν Λόφτα. Ἀμφότεραι ἐξεπαιδεύθησαν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Στοκχόλμης.

Γυναῖκες εἰς τὰ σχολικὰ συμβούλια τῆς Νορβηγίας. Εἰς τὰ σχολικὰ συμβούλια τῆς Νορβηγίας ἐν Βέργεν, Δράμπακ καὶ Βοεμανζὲ ἐξελέγησαν γυναῖκες τακτικὰ μέλη τῆς ἐπιθεωρητικῆς ἐπιτροπῆς.

Αἱ Γερμανίδες εἰς τὰ τηλεφωνικὰ γραφεῖα. Ἡ Κεντρικὴ Διεύθυνσις τῶν ταχυδρομείων καὶ τηλεγράφων ἐν Βερολίνῳ εἰσήγαγε δοκιμαστικῶς ὑπαλλήλους γυναῖκας εἰς τὸ 5ον τηλεφωνικὸν γραφεῖον τῆς πόλεως ταύτης. Ἐὰν ἡ δοκιμασία ἐπιτύχῃ — ὅπερ βέβαιον — θέλουσι προσληφθῇ τοιαῦται καὶ εἰς τὰ λοιπὰ γραφεῖα.

ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

Ὁ γυναικεῖος στολισμὸς εἶναι τέχνη ὡς ἡ ποίησις ἡ μουσική, ἡ ζωγραφική, ἡ γλυπτική, ἡ ἀρχιτεκτονική. Τί ἄλλο ἐπιδιώκει ἡ ποίησις, ἡ μουσικὴ καὶ ἐν γένει ἡ τέχνη ἢ τὴν ἐξιδανίκευσιν τοῦ

καλοῦ, τὴν παράστασιν αὐτοῦ ὑπὸ τὸν ὑψηλότερον, αἰθεριώτερον τύπον. Ἀλλ' ἡ τέχνη ἐν γένει εἶναι γλῶσσα ἀποτελουμένη ἀπὸ λέξεις, χρώματα, σχήματα, γραμμὰς καὶ ἦχο ς καὶ ὁ ἀγνοῶν τὰς ἐν τῇ γλώσσῃ ταύτῃ ἐκτιθεμένας ἰδέας, οὐδὲν ἐννοεῖ ἐκ τῆς τέχνης.

Τοῦτ' αὐτὸ ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τοῦ γυναικείου στολισμοῦ. Τοῦτον δύναται νὰ κρίνῃ μόνον γυνή, ὡς μόνον καλιτέχνης δύναται νὰ κρίνῃ οἱονδήποτε καλλιτεχνικὸν ἔργον. Ὁ ἀνὴρ οὐδὲν ἀπολύτως ἐννοεῖ ἐπὶ τοῦ γυναικείου στολισμοῦ, δι' ὃ καὶ ἡ ἀνδρικὴ γνώμη ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου τούτου δέον πάντοτε νὰ ἐξενέγκηται μετὰ πολλ ς ἐπιφυλάξεως, οὐδέποτε δὲ καὶ νὰ ἐπιβάλῃται ὡς ἐσφαλρένη κατὰ τὸ πλεῖστον.

Ἀνὴρ εὑρισκόμενος εἰς χορευτικὴν ἑσπερίδα ἐξετάζει τὸ σύνολον τῶν γυναικῶν ὡς ὡραῖον ἀνθόπλεκτον κάνιστρον ἢ στέφανον μυροβόλον. Τῷ φαίνεται ὅτι ὅλων αἱ ἐνδυμασίαι εἶναι περίπου αἱ αὐταί, ἀφοῦ φέρουσιν ἐσθῆτας ἐκτετραχειλισμένας, ἄνθη ἐπὶ τῆς κόμης, ἀδάμαντας καὶ περίπου πᾶσαι ἀνοικτόχρουν ἔνδυμα. Δὲν εἶναι λοιπὸν οἱ κριταὶ τῶν χορευτικῶν ἀμφιέσεων οἱ ἄνδρες, ἀλλὰ πάλιν αἱ γυναῖκες. Καὶ ὁμολογουμένος εἶναι ἀμείλικτοι, ἐὰν πιστεύσωμεν τὰς κακὰς γλώσσας, καθ' ἃς ὁ δυσκολώτερος καὶ αὐστηρότερος κριτὴς τῶν γυναικῶν, εἴμεθα πάλιν ἡμεῖς αἱ γυναῖκες.

Ὅλη λοιπὸν ἡ σπουδὴ καὶ ἡ μέριμνα ἣν καταβάλλομεν, ὅπως πλουσιώτερον καὶ καλλαισθητικώτερον παραστῶμεν εἰς χορευτικὴν ἑσπερίδα ἢ εἰς θέατρον, ἀδίκως ἐθεωρήθη μέχρι σήμερον ὡς ἀπόρροια τῆς φιλαρεσκείας καὶ τοῦ πόθου ὃν αἱ νεάνιδες καὶ αἱ γυναῖκες ἐν γένει αἰσθάνονται νὰ ἀρέσκωσιν εἰς τοὺς ἄνδρας. Ὄχι! τὸ αἴσθημα ἡμῶν εἶναι ὅλως διάφορον. Εἴμεθα καλλιτέχνιδες εἰς τὸ εἶδος μας, καλλιτέχνιδες ἐπιθυμοῦσαι νὰ ἐξ.δανικεύσωμεν, νὰ τελειοποιήσωμεν, νὰ καταστήσωμεν ὅσον ἔνεστι χαριέστερον τὸ ὑποκείμενόν μας, ὅπερ ὁ Θεός, ὁ μέγας αὐτὸς καὶ τέλειος καλλιτέχνης ἔπλασεν εἰς ἕξε γενισμὸν καὶ ἐξωράϊνσιν τοῦ καθ' ἑκάστην βίου, τοῦ λίαν πεζοῦ, λίαν πραγματικοῦ.

Οἱ ἄνδρες ἐν ἡμῖν σπανίως βλέπουσι τὸ ἔνδυμα, τὸ τρίχαπτον, τὰς ταινίας. Καὶ ἐὰν ἐνίοτε ἀξιοῦσι τῆς προσοχῆς των τὴν περιβολήν μας, τοῦτο εἶναι ἀπόρροια σκοποῦ καθαρῶς λογιστικοῦ, συνεπάγεται δὲ εἰς λογαριασμόν μας σκέψεις ἥκιστα κολακευτικάς. Πόσον στοιχίζουν σήμερον αἱ γυναῖκες! λέγουσιν ὡς συμπέρασμα. Ἔφερε φόρεμα πεντακοσίων φράγκων ἢ ἀδάμαντας τόσων χιλιάδων δρ. Καὶ ἀπομακρύνονται κινοῦντες τὴν κεφαλήν.

Τὸ περιεργότερον δ' εἰς ὅλην αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν εἶναι ὅτι αἱ πλεῖσται ἐξ ἡμῶν ἀγνοοῦμεν τὰς ἀληθινοκήτους ταύτας ἀληθείας, νομίζομεν ὅτι ἡ ἀποκατάστασις, τὸ μέλλον, ἡ εὐτυχία μας ἐξαρτᾶται ἐκ τῶν στολισμῶν καὶ διερχόμεθα τὸ πλεῖστον τοῦ πολυτίμου χρόνου μας περὶ αὐτοῦ μεριμνῶσαι, χωρὶς περὶ οὐδὲν ἄλλο νὰ ἐφιστῶμεν τὴν προσοχήν μας.

Καὶ ἐνόσῳ μέν περιωριζόμεθα εἰς τὰ τῆς ἐνδυμασίας καὶ ὑποδήσεως ἡμῶν, οἱ ἄνδρες ὀλίγον προσέχουσιν, ἀλλὰ καὶ δὲν ἐξανίστανται. Ὅταν ὅμως αἱ καλλιτεχνικαὶ ἡμῶν διαθέσεις ἐξιχθῶσι μέχρι τῆς αὐθιρέτου καὶ παραφυσικῆς μεταρυθμίσεως τῆς κλλονῆς μας, τότέ πλέον ἀκούσατε τὸν σοφὸν La Bruyére πῶς ὁμιλεῖ περὶ τούτου:

«Ἐὰν αἱ γυναῖκες θέλωσι νὰ ἀρέσκωσι μόνον εἰς τοὺς ἰδίους των ὀφθαλμοὺς δύνανται βεβαίως νὰ ἐξωραΐζωσιν ἑαυτὰς κατ' ἀρέσκειαν, ἐκλέγουσαι στολισμοὺς ἐν σχέσει πάντοτε πρὸς τὰς κλίσεις καὶ τὰς ἰδιοτροπίας των. Ἀλλ' ἐὰν ἐπιθυμῶσι νὰ ἀρέσκωσιν εἰς τοὺς ἄνδρας, ἐὰν χάριν αὐτῶν ψιμυθιῶνται καὶ χρωματίζονται, συνέλεξα τὰς περὶ τούτου ἀνδρικὰς ψήφους καὶ ἀποφαίνομαι ἐν ὀνόματι πάντων ἢ τοὐλάχιστον τῆς μεγίστης μερίδος τῶν ἀνδρῶν, ὅτι τὸ ψιμμύθιον καὶ αἱ βαφαὶ τὰς καθιστῶσι φρικώδεις καὶ ἀηδεῖς, ὅτι τὸ κόκκινον τὰς δεικνύει γραίας κακοήθεις, ὅτι ἐπίσης οἱ ἄνδρες ἀηδιάζουσι τοὺς τεχνητοὺς ὀδόντας, ὅσον καὶ τὰς τεχνητὰς των ὀφρῦς, ὅτι πάντες ἡμεῖς διαμαρτυρόμεθα δι' ὅλας τὰς πανουργίας ἃς ἐπινοοῦσιν ὅπως φανῶσιν ἀσχημοι. Ἐπεισμαι δὲ ὅτι ἐὰν αἱ γυναῖκες ἔχανον ἐξ ἀσθενείας τὴν ἀνθηρότητα τοῦ προσώπου, ἣν χάνουσι διὰ τῶν ψιμυθίων, ἐὰν τὸ πρόσωπόν των ἦτο φύσει τόσῳ ἐρυθρὸν καὶ τόσῳ μολυβδόχρουν, ὡς τὸ καταντῶσι διὰ τῶν βοφῶν καὶ τῆς ζωγραφικῆς θὰ ἦσαν ἀπαρηγόρητοι, καὶ τὸ φῦλον των ἀντὶ ὡραίου θὰ αὐτεκαλεῖτο ἄσχημον.

Μία φιλόκαλος

ΒΙΒΛΙΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

Bulletin de l' uniou Universelle des Femmes Ἐν Παρισίοις συνέστη ἀπό τινος διεθνὴς Σύνδεσμος τῶν Γυναικῶν τοῦ Παλαιοῦ καὶ Νέου κόσμου, σκοπῶν τὴν ἀνὰ πᾶν σημεῖον τῆς γῆς ὑπεράσπισιν τῶν γυναικείων δικαιωμάτων, καὶ ἐξυπηρέτησιν τῶν συμφερόντων τοῦ γυναικείου φύλου πάντων τῶν ἐθνῶν. Ὁ Σύνδεσμος οὗτος ἵδρυσε καὶ μηνιαῖον περιοδικὸν ὑπὸ τὸν τίτλοι Bulletin de l'union universelle des femmes. Ἐν αὐτῷ μελετᾶται τακτικῶς ἡ γυναικεία δρασις τῶν διαφόρων τῆς Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς κρατῶν, δημοσιεύονται βιογραφίαι διαπρεψασῶν ἔν τε τῇ ἱστορίᾳ καὶ τῇ φιλολογίᾳ γυναικῶν, καὶ ἐξετάζεται ὑπὸ σοβαρὰν ἔποψιν πᾶν θέμα ἀναγόμενον εἰς τὴν ἠθικὴν καὶ πνευματικὴν ἀνάπτυξιν τῆς γυναικός. Ἡ εὐφυὴς κα εὐταίδευτος διευθύντρια αὐτοῦ Πολωνὶς δημοσιογράφος κ. Μαρία Σέλιγκα Λέβη ἔχει ἐκ τῶν προτέρων ἐξασφαλίσει ὑπὲρ τοῦ ἔργου της τὰς συμπαθείας πασῶν τῶν ὑπὲρ τῆς αὐτῆς ἰδέας μοχθουσῶν καὶ ἀγωνιζομένων γυναικῶν, ὡς καὶ παντὸς φίλου τῆς προόδου καὶ τοῦ ἀληθοῦς καὶ καλῶς ἐννοουμένου πολιτισμοῦ.

Ἡμεῖς μακρόθεν χαιρετίζομεν μετὰ χαρᾶς τὴν φίλην συνάδελφον καὶ εὐχόμεθα, ἵνα τὸ ἔργον της ἀποτελέσῃ νέον καὶ ἰσχυρὸν στήριγμα ὑπὲρ τοῦ οἰκοδομήματος, ὅπερ σιωπηλῶς καὶ ὡς ἐξ ἀλεφικῆς συνενοήσεως ἀνεγείρουσιν ἀπὸ ἐτῶν ἤδη ὅλαι αἱ εὐγενεῖς καὶ ὑπέροχοι γυναῖκες τῆς Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς.

Ἔπεα πτερόοντα. Ὑπὸ τῆς γνωστῆς εἰς τὸν καλλιτεχνικὸν κόσμον συνεργάτιδος ἡμῶν νεαρᾶς ποιητρίας κ. Βιργινίας Π. Εὐαγγελίου, ἀγγελλεται ἡ ἔκδοσις Συλλογῆς τῶν ποιημάτων της ὑπὸ τὸν τίτλον Ἔπεα Πτερόενται Τὸ χαρίεν καὶ παθητικώτατον ὕφος τῆς νεαρᾶς ποιητρίας ἐξετιμήθη ἤδη ἱκανῶς ἐκ τῶν δημοσιευθέντων κατὰ καιροὺς ποιημάτων της, δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅθεν ὅτι ἡ Συλλογὴ τῶν ποιημάτων της θὰ τύχῃ εὐμενεστάτης καὶ ἐνθουσιώδους ὑποδοχῆς. Τιμὴ ἑκάστη τεύχους φρ. 3.

Ἀναγνωστικὸν βιβλίον Ὑπὸ τῆς γνωστῆς λογίας διευθυντρίας τῆς Ε'. Δημοτικῆς Σχολῆς δεσποινίδ ς Ἑλένης Θ Πετρίδου ἀγγέλλεται ἡ ἔκδοσις ὡ αἰοτάτου ἀναγνωστικοῦ βιβλίου διὰ μικρὰ παιδία τῆς Ἀης τάξεως τῶν δημοτικῶν σχολείων. Ἡ παιδαγωγικὴ πεῖρα, ἣν ἀπέ τησεν ἡ δεσποινὶς Πετρίδου ἐν τῇ τόσον εὐδοκίμῳ τοῦ καθήκοντός της ἐπιτελέσει πείθει ἡμᾶς ὅτι τὸ ἔργον της ἔστι καταλληλότατον διὰ τὴν παιδικὴν ἡλικίαν Θερμῶς ὅθεν συνιστῶμεν τὴν ἀπόκτησιν αὐτοῦ πρὸς τὰς κ. κ. συναδέλφους της ὡς καὶ πρὸς τὰς μητέρας. Τιμὴ ἑκάστου ἀντιτύπου λεπτὰ 60.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Καν Φ. Σ. Πειραιᾶ. Σᾶς ἐνεγράψαμεν. Ἀντίτιμον ἀποστέλλεται ἐντὸς συστημένης ἐπιστολῆς — Κον Β. Γ. Ροστόβιον. Ἐνεγράφητε εἰς τε τὴν Ἐφημερίδα καὶ τὴν Ἱστορίαν τῆς Γυναικός. Σᾶς ἀποστέλλομεν τὴν Διάπλασιν. Εἶναι ἀξιόλογον εἰς τὸ εἶδος του. Μυρίας εὐχαριστίας δι' εὐγενεῖς φροντίδας. Γράφομεν. — Καν Α. Κ. Ἄνδρον. Ἡ ἐπιστολή σας μᾶς συνεκίνησε. Λυπούμεθα διότι ἡ ἡμετέρα ἀπωλέσθη. Ἐν αὐτῇ θὰ ἐβλέπετε ὅτι ἡ Ἱστορία τῆς Γυναικὸς εἶναι δῶρον ἐπὶ τῷ Νέῳ Ἔτει. Γράφομεν — Καν Μ. Ν. Ἀλεξάνδρειαν. Ἐπληρώθημεν διὰ μίαν καὶ μόνην συνδρομήν. Γράψατέ μας τοὺς ἀριθμοὺς τῶν ἀποδείξεων πληρωμῆς, οὓς κατέχετε. Καν Α. Κ. Ράμλιον. Ἀντίτιμον συνδρομῆς ἐλήφθη. Γράψατε ἡμῖν τίνες οἱ καθυστερήσαντες ἀριθμοί, ὅπως σᾶς ἀποσταλῶσι. Γράφομεν. — Καν Ε Μ. Ἀθήνας. Ἡ jaquette δὲν εἶναι βεβαίως ἔνδυμα δι' ἐπισήμους ἀπαντήσεις, ἐκτὸς ἐὰν ἡ φέρουσα εἶναι κόρη. Βεβαίως καὶ μὲ βαρὺ ἐπανωφόριον, τὸ ὁποῖον ἀφίνουσιν εἰς τὸν ἀντιθάλαμον, ἐὰν ἡ αἴθουσα εἶναι θερμασμένη.—Καν Ε Π. Σύρον Ὀλίγον ἀργὰ τὸ ἐνθυμήθητε. Δύνασθε νὰ ποσσέρητε θήκην κεντημένην διὰ λαιμοδέτας.— Καν Μ. Ρ. Πύργον. Ἰδοὺ ὅτι ἀπὸ σήμερον δημοσιεύομεν ἀνὰ δύο συμβουλὰς καὶ συνταγάς.— Κον Δ. Τ. Ζαγαζίγιον. Ἡ ἐπιστολή σας μᾶς ἐνεθουσίασε. Εὐγνωμονοῦμεν δι' εὐγενῆ ἐνθάρρυνσιν καὶ ἐπιδοκιμασίαν. Γράφομεν. — Κον Β. Τ. Ἀνδρίτσαιναν. Συνδρομήτριαι 12 ἐν τῇ (Ἐφημ. τῶν Κυριῶν») ἐνεγράφησαν καὶ ζητηθέντα ἡμερολόγια ἀπεστάλησαν. Μυρίας εὐχαριστίας δι' εὐγενεῖς φροντίδας. Γράφομεν. — Κον Δ. Κ. Τσάγεζι. Ἀντίτιμον νέου συνδραμητοῦ ἐν τῇ Ἱστορίᾳ τῆς Γυναικὸς ὡς καὶ ἡμερολογίων ἐλάβομεν. Πολλὴν καὶ ἀμέριστον τὴν εὐγνωμοσύνην μας γράφομεν. Ἡμερολόγια καὶ τεύχη ἀπεστάλησαν. Καν Μ. Τ. Ἀγκυραν. Ἐλάβομεν ἀντίτιμον Ἱστορίας τῆς Γυναικός. Ἀπεστείλαμεν ἡμερολόγιον. Ὅ,τι ἐπιθυμεῖτε ζητεῖτε πάντοτε ἐλευθέρως καὶ εὐκαιρίας καταλλήλου παρουσιαζομένης πληρόνετε.— Κον Θ. Κ. Β. Ἀδριανούπολιν. Ἀπεστάλησαν ἐγκαίρως 40.-Καν Θ. Κ. Η. Λιβερπολ. Σᾶς ἀπεστείλαμεν Ἡμερολόγια καὶ παρελθόντων ἐτῶν, ἀφοῦ σᾶς ἀ ἐσκουσιν αἱ πρακτικαὶ ὁδηγίαι Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς δι' εὐγενεστάτας καὶ κολακευτικωτάτας κρίσεις. Γράφομεν.— Καν Α. Σ. Γιούργεβον. Ἡ ἐπιστολή σας μοὶ προξένησε μεγάλην ἀνησυχίαν. Εὐτυχῶς ὅτι τὸ κακὸν ἦτο παροδικόν. Ἀπείρους καὶ θερμὰς εὐχαριστίας δι' εὐγενεῖς φροντίδας. Γράφομεν. — Κας Θ. Δ. Π. καὶ Θ. Μ. Στενήμαχον.

Δημοσιευθήσονται εὐχαρίστως. — Κον Π. Οἰ. Ἰθάκην. Μυρίας εὐχαριστίας δι' ἐγγραφὴν νέων συνδρομητριῶν. — Καν Ο. Π. Κ. Λευκάδα. Ἐλάβομεν μόνον δρ. ἓξ, Ἀντίτιμον Ἱστορίας τῆς Γυναικός· ὄχι ὅμως καὶ ἀντίτιμον ἡμερολογίου.— Καν Α. Σ. Ἰωάννινα Ἐλήφθη ἀντίτιμον συνδρομῶν Ἱστορίας τῆς Γυναικὸς καὶ ἐνεγράφη νέα συνδρομ. Ἐφημ. Κυρ. Μυρίας καὶ θερμὰς εὐχαριστίας δι' εὐγενεῖς φροντίδας. — Κον Δ. Θ. Ρουχτσούκιον. Ὑπὸ τίνα ἄλλον τίτλον ἐδικαιοῦτο νὰ συναποστείλῃ μετὰ τῆς κυρίας ἐπισκεπτήριον ἢ ὑπὸ τὸν τοῦ συζύγου; Ὄχι λοιπὸν Melle ἀλλὰ Mme. —Καν Γ. Σ. Μαγχέστριαν. Πρὸ μηνὸς ἀπεστάλη ἐπιστολή, εἰς ἣν οὐδεμία ἐδόθη ἀπάντησις. Μήπως παρέπεσε; Ἴσως ἔλειπεν ἡ ἰδιαιτέρα τῆς ὁδοῦ καὶ συνοικίας διεύθυνσις. Ζητήσατε εἰς ταχυδρομεῖον, ἢ γνωρίσατετε ἐὰν ἐλήφθη.—Κον Α. Α. Α. Ροστόβιον. Ἐλήφθη τοκομεῖδιον. Ἀπεστάλησαν. Εὐχαριστοῦμεν. Κας κ. Μ. Π. Τύρνοβον, Π. Μ Ἄμφισσαν, Εὐθ. Ν. Αἰγουδίσταν, Ζ. Α. Κέρκυραν, Ε. Ι. Α. Δάρισαν, Ι. Γ. Ἀθήνας, Εὐ. Κ. Σ. Φιλιατρά, Μ. Οἰ. Π. Ναύπλιον, Στ. Κ. Τῆνον, Μ. Τσ. Ἰσμαηλίαν Εὐ. Σ. Τεργέστην, Π. Σπ. Β. Κέρκυραν, Τ. Δ. Κ. Μεσολόγγιον, Ι. Γ. Μανσούραν Α. Σ. Χαλκίδα, Σ. Α. Κ. Πάτρας, Ε. Ο. Ἀλεξάνδρειαν. Χρήματα ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. Συμμορφούμεθα ὁδηγίαις σας. Καν Σ. Π. Σαράντα Ἐκκλησιᾶς. Μᾶς ἐπεστράφησαν τὰ δέματα τῶν ἡμερολογίων ἐκ τοῦ ταχυδρομείου. Θὰ σᾶς ἀποστείλωμεν νέα διὰ τοῦ ἐν Κ)πόλει ἀνταποκριτοῦ μας.— Καλῆ οἰκοκυρᾶ. Χίον. Ἐὰν τὸ Ἡμερολόγιον τοῦ 1890 δὲν ἔχῃ πολλὰς συνταγὰς φαγητῶν, ἔχει ὅμως ὅλα τὰ γλυκίσματα τῆς Ἑλληνικῆς καὶ Τουρκικῆς ζαχαροπλαστικῆς, καὶ τόσην πληθὺν πρακτικῶν ὁδηγιῶν καὶ συμβουλῶν. Ἡ ἐπιθυμοῦσα νὰ τὸ ἀποκτήσῃ φίλη σας, ἂς ἀποτανθῇ πρὸς τὸν αὐτόσε ἀντιπρόσωπόν μας. Πρὸς τὴν ἐν Πόρῳ ἀδελφήν σας τὸ ἀποστέλλομεν ἡμεῖς ἀσφαλῶς, ἀφοῦ λάβωμεν ἐντὸς ἐπιστολῆς τὸ ἀντίτιμον ἐκ μιᾶς δρ. καὶ 15. λεπ.

ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ

Κατὰ τῆς ὀξύτητος τῆς ὀσμῆς τῶν κρομμύων. Ὑπάρχουσι βεβαίως πολλαὶ μεταξὺ τῶν κ. κ. ἀναγνωστριῶν μας, αἵτινες ἀρέσκοντται νὰ ὑπηρετῶνται μόνοι, ἢ νὰ ἑτοιμάζωσι τὸ φαγητόν των διὰ τῶν ἰδίων των χειρῶν. Τὸ μόνον σημεῖον εἰς τὸ ὁποῖον προσκρούουσιν εἶναι ὁ καθαρισμὸς καὶ τὸ κόψιμον τῶν κρομμύων, τὰ ὁποῖα ἐν τούτοις εἶναι ἀπαραίτητα διὰ τὴν κατασκευὴν παντὸς φαγητοῦ. Ἡ ὀξεῖα ὀσμὴ τοῦ κρομμύου ἐρεθίζει τοὺς δακρυγόνους ἀδένας, προκαλεῖ ἄφθονα δάκρυα καὶ κνισμὸν εἰς τοὺς ὀφθαλμούς, πολλάκις καὶ κεφαλαλγίας, μένει δὲ καὶ ὡς ἀδιάκριτος σύντροφος ἐπὶ τῶν ἄκρων τῶν δακτύλων, ὅπερ ἥκιστα ποιητικόν. Πρὸς ἀ οφυγὴν πάντων τῶν ἀνωτέρω, γεμίζετε λεκάνην ὕδατος καὶ ἐντὸς αὐτοῦ βυθίζουσα χεῖρας καὶ κρόμυα προβαίνεται εἰς καθαρισμὸν καὶ κόψιμον αὐτῶν. Οἱ ὀφθαλμοί σας σῴζονται καὶ αἱ χεῖρες ἐπίσης.

Κατὰ τῆς ἀϋπνίας. Ἢ ἐκ νευρικῆς ταραχῆς, ἢ ἐκ σκέψεων θλιβερῶν, ἢ ἐξ ἑνὸς τῶν μυρίων αἰτίων, ἅτινα διαστέλλουσι τοὺς συστολικοὺς τῶν ὀφθαλμῶν μῦς, ἡ ἀϋπνία ἀποτελεῖ τὸ μαρτύριον ἰδίᾳ τῶν ὑστερικῶν γυναικῶν. Τὰ ὄπια καὶ ἀρσενικά, ὧν συνήθως γίνεται χρῆσις καταστρέφουσι τὸν ὀργανισμόν. Ἀφέψημα χόρτων λουπουλο ἐπιφέρει τὸν ὕπνον χωρὶς νὰ καταστρέφῃ τὸν ὀργανισμόν.

ΣΥΝΤΑΓΑΙ

Ἐντεράκια καὶ κοιλίαι. Καθαρίσατε καλῶς, ξύσατε τὸ ἀντίστροφον μέρος τῆς κοιλίας καὶ ἀφήσατε νὰ λευκανθῶσιν ἐπὶ δώδεκα ὥρας, ἀλλάσσουσα συνεχῶς το ὕδωρ, Κόπτετε ἐντὸς χύτρας κρόμμυα εἰς λεπτὰς λωρίδα-, καρότα, πετροσέλινον, ἓν φύλλον δάφνης, ὀλίγον σκόρδον, γονδρὸν πιπέρι, λαρδὶ εἰς λεπτὰς λωρίδας, καὶ ἕνα πόδα βόειον. Ὅλα αὐτὰ καβουρδίζετε. Μετὰ ταῦτα ἀποστάλάζετε τὰς κοιλίας καὶ τὰ ἐντεράκια· τὰς ἀλατίζετε καὶ τὰς θέτετε ἐντὸς τῆς ἄνω χύτρας μετὰ λεπτῶν τεμαχίων χοιρομιρίου. Προσθέτετε ἐλαφρὸν ἀρητίνωτον λευκὸν οἶνον καὶ ὀλίγον ὕδωρ μέχρις οὗ σκεπασθῶσι, σκεπάζετε τὴν χύτραν, συγκολάτε κύκλω αὐτὴν μὲ πυκνὴν ζύμην, καὶ τὰ θέτετε νὰ βράσωσιν ἐπὶ ἐλαφρᾶς πυρᾶς ἐπὶ τέσσαρας ὥρας. Ἀφαιρεῖτε τὸ πάχος καὶ σερβίρετε, ἀφοῦ, ἐὰν σᾶς ἀρέσκῃ, κόψετε αὐτὸ μὲ αὐγολέμονον.

Γλύκυσμα διὰ τὰ μικρά. Κτυπήσατε εἰς ἀφρὸν δύο λευκὰ ὠῶν, προσθέσατε εἰς αὐτὰ 100 δράμ. φίλην ζάχαριν, ὀλίγον φλοιὸν λεμονίου καὶ 100 δρ. ψύχαν ἀμυγδάλων καθαρισμένων καὶ κοπανισμένων καλῶς. Θέσατε ἐπὶ τοῦ ταψίου τεμάχιον καθ ροῦ χάρτου, βουτυρόσατε καλῶς τοποθετήσατε τὸ μῖγμα σας ἀνὰ τεμάχια λεπτὰ καὶ ἐψήσατε εἰς ἐλαφρὸν φοῦρνον ἢ κατ' οἶκον. Εἶναι ὀρεκτικὸν καὶ ἐλαφρὸν γλύκισμα διὰ τὰ μικρά, συνοδεύει δὲ καὶ τὸ τέϊον ἀξιόλογα.

ΥΔΩΡ ΚΟΛΩΝΙΑΣ

Τώρα ὅτε ὡς ἐκ τῆς Ἰνφλουέντσας πᾶσαι καὶ πάντες εἶναι προσβεβλημένοι ὑπὸ καταρροῆς καὶ κεφαλαλγιῶν, τὸ ὕδωρ τῆς Κολωνίας θεωρεῖται καὶ ἀντιφλογιστικὸν τῆς ρινὸς καὶ κατάπραϋντικὸν διὰ ἃς κεφαλαλγίας. Τὸ εὐωδέστερον καὶ εὐθυνότερον εἰς τὸ εἶδος του εἶναι βεβαίως τὸ ἐν τῷ μυροπωλείῳ Λεούση κατασκευαζόμενον.

ΕΝΕΔΡΑ

Κατὰ κακὴν τῶν ἀκροβολιστῶν τύχην ὁλόκληρον τάγμα Γερμανῶν ἐρρίφθη ἀνὰ πᾶσαν τῆς περιφερείας διεύθυνσιν καὶ συνέλαβεν αὐτούς, πλὴν ἑνὸς κατορθώσαντος νὰ διαφύγῃ. Οὗτος ἦτον ὁ ἕτερος τῶν υἱῶν τοῦ Δοριάτ.

Δὲν εἶχεν ἔτι ἐξημερώσει ὅτε ὁ Πασχάλης Δοριὰτ διεσκέλιζε τὸν τοῖχον τῆς ὀπισθίας αὐλῆς τοῦ οἴκου τῆς μητρός του. Ἐθεώρει δὲ ὡς ἀληθὲς θαῦμα τὴν ἀπὸ τοῦ θανάτου σωτηρίαν του, τόσῳ λυσσωδῶς κατεδιώκετο κατὰ τὴν νύκτα ἐκείνην ὑπὸ τῶν Γερμανῶν. Ἔχαιρεν ἀφιχθεὶς αἰσίως, διότι ἐγνώριζεν ὅτι καὶ ὁ ἀδελφός του κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἦτο ἐπιφορτισμένος παρὰ τοῦ στρατηγοῦ νὰ κατασκοπεύσῃ τὰ διαβήματα τοῦ Γερμανικοῦ στρατοῦ πρὸς τὸ μέρος ἐκεῖνο, καὶ ὅτι καὶ αὐτὸς δραττόμενος τῆς εὐκαιρίας ἤθελε σπεύσει νὰ ἐναγκαλισθῇ τὴν μητέρα του.

Καὶ ἀληθῶς ὁ ἀδελφός του εἶχε προηγηθῇ καὶ εὑρίσκετο ἤδη κεκλεισμένος εἰς τὸ δωμάτιον τῆς μητρός του, ἥτις ἔτρεμε φοβουμένη μὴ οἱ Γερμανοὶ ὑποπτευθῶσι τὴν ἐν αὐτῷ παρουσίαν του. Ὁ Πασχάλης ἐσκέπτετο πῶς να εἰδοποιήσῃ τὴν μητέρα του ὅτι εὑρίσκεται ἐν τῷ κήπῳ χωρὶς νὰ φωραθῇ ὑπὸ τῶν Γερμανῶν. Ἐν ᾧ δὲ προσεπάθει νὰ διακρίνῃ διὰ τῆς χαράδρας τοῦ παραθύρου τὰς ἐν τῷ ὑπνοδωματίῳ της κινήσεις τῆς μητρός του, αἴφνης ἄνθρωπός τις ἀνοίγει τὸ παράθυρον τοῦτο καὶ πίπτει σχεδὸν ἐπὶ τοῦ Πασχάλη.

Σὺ ἐδῶ, Ἐρρῖκε! εἶπεν ὁ Πασχάλης. Καὶ ἐγώ, ὅστις ἐνόμισα ὅτι εἶσαι ἐκ τῶν καταδιωκόντων με Γερμανῶν. Ὁ Ἐρρῖκος ἐνηγκαλίσθη τὸν ἀδελφόν του μετὰ διαχύσεως. Εἴσελθε λοιπόν, τῷ εἶπε, νὰ δώσῃς καὶ σὺ ὀλίγην ζωήν, ὀλίγην ἐλπίδα εἰς τὴν ἀτυχῆ μητέρα μας.

Ἀλλ' ἐνῷ ὁ Πασχάλης ἡτοιμάζετο νὰ εἰσέλθῃ διὰ τοῦ αὐτοῦ τρόπου καὶ μέσου, δι' οὗ ἐξήρχετο ὁ ἀδελφός του, βήματα καὶ φωναὶ στρατιωτῶν Γερμανῶν ἠκούσθησαν ὄπισθεν τοῦ τοίχου. Ὁ Πασχάλης ἔστη ἀνήσυχος, ὁ δὲ Ἐρρῖκος τὸν ἠτένιζεν ἐναγωνίως.

Συνελήφθημεν! εἶπεν ὁ Πασχάλης. Εἶναι οἱ Γερμανοί, οἵτινες μὲ καταδιώκουσιν ἀπὸ τῆς πρωΐας, ὡς καταστρέψαντα τὴν γραμμήν. Ὁ θόρυβος ηὔξανεν ὁλονέν. Οἱ ἐν τῇ οἰκίᾳ τῆς μητρός των διαμένοντες Γερμανοὶ ἀξιωματικοὶ ἀφυπνίσθησαν ὑπὸ τοῦ θορύβου καὶ ὑποπτευθέντες ἐνέδραν τινὰ ἐναντίον των ἐξῆλθον ὡπλισμένοι μέχρις ὀδόντων καὶ ἕτοιμοι νὰ πυροβολήσωσι κατὰ τοῦ πρώτου ἐχθροῦ.

Οἱ δύο ἀδελφοί, ἐρρίφθησαν διὰ τοῦ παραθύρου εἰς τὸ μητρικὸν δωμάτιον. Πλὴν ἡ οἰκία πολιορκεῖται, αἱ θύραι ἐνδίδουσιν εἰς τὴν μανιώδη των Γερμανῶν στρατιωτῶν ἔφοδον καὶ ἡ ἀτυχὴς μήτηρ προβάλλει ὡς ἀσθενὴ ἀσπίδα τὸ μητρικὸν στῆθος της εἰς τὰς ποοτεταμένας κατὰ τῶν τέκνων

Du 15 décembre 1889

LES MATINÉES ESPAGNOLES

MADRIT BARON STOCK PARIS

Paseo de la Castellana. PRIX 2 fr. 50 23, boul. Poissonnière.

14e VOLUME. SOMMAIRE. 2e SEMESTRE.

(Portrait de lord Dufferin)

Rêve de professeur. MARIE BERTAUX. — Correspondance Suisse. L. MARSAUCHE. — Le Parlement espagnol. ANDRÉS BORREGO. — Le Vatican. S. — Lettres sur l' Algérie ARMAND BUGEAUD. — A propos de Jeanne d' Arc A.-H. CANU. — Espana et Italia. VICOMTE D' ALBENS. — Lord Dufferin (profil). Chronique internationale. La Misère des enfants. JEAN DE BOURGOGNE. — La Part à Dieu. EGGY. — Champfleury. FRANÇOIS DE PLANCOET. — Réformes utiles. JOSEPH MAIRE. — Le Théâtre. JEAN. — Paris au jour le jour. Chronique de l' élégance. CHIFFONNETTE. — Bibliographie CHARLES DIGUET — Table des matières.

ΠΟΥ ΕΥΡΙΣΚΕΙ ΤΙΣ ΤΑ ΕΚΛΕΚΤΟΤΕΡΑ ΓΛΥΚΙΣΜΑΤΑ

Ὁ Ἰανουάριος μὴν δέον νὰ ὀνομασθῇ ὁ κατ' ἐξοχὴν μὴν τῶν γλυκισμάτων. Εἶναι ὁ πρωτότοκος τοῦ ἔτους καὶ προσπαθοῦμεν πάντοτε νὰ τὸν γλυκαίνωμεν, νὰ τὸν θωπεύωμεν, νὰ τὸν περιποιώμεθα ὑπὲρ πάντας τοὺς λοιπούς. Ἀλλὰ τὰ γλυκίσματα ἐὰν δὲν κατασκευάζωνται μὲ καλὰ ὑλικὰ ὑπὸ εὐσυνειδήτου καὶ γνωστοῦ ζαχαροπλάστου καταστρέφουσι τὸν στόμαχον. Ἰδοὺ διατί συνιστῶμεν θερμῶς πρὸς τὰς ἀναγνωστρίας μας τὸν ἀρχαιότατον καὶ τὸν γνωστότατον τῶν ζαχαροπλαστῶν κ. Σταῦρον Ἀκριβόπουλον, ὅστις ἔχει ἐξαιρετικὴν ἐπιτηδειότητα περὶ τὴν κατασκευὴν γευστικωτάτων γλυκισμάτων, ἀληθῶς ὑγιῶν καὶ θρεπτικῶν Εἶναι πάντοτε ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ εἰς τὸ ἀρχαῖον ζαχαροπλαστεῖον του, ἔνθα τόσος κόσμος συρρέει.

Εἰδοποιοῦνται αἱ ἐν Πάτραις κ. κ. ἀναγνώστριαι ἡμῶν, ὅτι ἀντιπροσωπεύει ἡμᾶς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ τὸ βιβλιοπωλεῖον Μέγαρη καὶ Σα. Παρ' αὐτοῖς ἐγγράφονται συνδρομηταὶ εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῶν Κυριῶν», εἰς τὴν «Ἱστορίαν τῆς Γυναικὸς» πωλοῦνται τόμοι παρελθόντων ἐτῶν χρυσοδεδεμένοι καὶ μὴ ὡς καὶ ἡμερολόγια.

Εἰδοποιοῦνται αἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει κ. κ. συνδρομήτριαι ἡμῶν, αἱ ἐπιθυμοῦσαι νὰ ἀποκτήσωσι τὴν «Ἱστορίαν τῆς Γυναικὸς» ὡς καὶ Ἡμερολόγια τῆς Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν τοῦ 1890, ὅτι πρέπει νὰ ἀποτανθῶσι πρὸς τὸν αὐτόσε ἀντιπρόσωπον ἡμῶν κ. Ν. Γεράρδον ἐν Γαλατᾷ Σαξὶ χάν, Περσεμπὲ Παζάρ.

Αἱ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δὲ καὶ Ραμλίῳ κ. κ. συνδρομήτριαι ἡμῶν δύνανται νὰ ἀπευθύνωνται διὰ τὴν ἀπόκτησιν τῶν αὐτῶν ἔργων ἡμῶν πρὸς τὸν αὐτόσε βιβλιοπώλην κ. Ἰ. Σαράντην.

ΔΕΣΠΟΙΝΑΙ καὶ ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΕΣ

Ἐὰν θέλητε νὰ ἔχητε τοὺς ὀδόντας σας λευκοτέρους χιόνος, χείλη καὶ οὖλα ροδόχροα καὶ διαρκὲς ἐν τῷ στόματι ἄρωμα μεταχειρισθῆτε τὸ νεωστὶ ἀνακαλυφθὲν ἀμερικανικὸν φύραμα.

Kalodont Κάλλιστον δῶρον διὰ τὸ νέον ἔτος

Πωλεῖται παρὰ τοῖς κυριωτέροις Φαρμακείοις καὶ Μυροπωλείοις.

Πάντα τὰ εἴδη τῶν κομψοτεχνημάτων, μικρῶν ἐπίπλων, βάζων, ἀνθοδοχείων, κατοπτριδίων καλλιτεχνικωτάτων καὶ μεγάλων κατόπτρων, ἀγαλμάτων μαρμαρίνων καὶ ξυλίνων, ἐν γένει δὲ τῶν ἅπαξ, ραμίλλων εἰς τὸ εἶδος των μικροτεχνημάτων ἐκείνων, ἅτινα τόσον συντελοῦσιν εἰς στολισμὸν αἰθούσης καὶ δωματίων, καὶ ἅτινα προξενοῦσι τόσην χαρὰν καὶ εὐχαρίστησιν προσφερόμενα ὡς δῶρα, εὑρίσκετε, Κυρίαι μου, εἰς τιμὰς κατὰ τὸ 1[2 ὑποδεεστέρας τῶν ἐν τοῖς καταστήμασι τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ, εἰς τὸ :

ΜΕΓΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΚΑΤΟΠΤΡΩΝ

Ο ΕΚΑΤΟΓΧΕΙΡ

Γ. ΠΑΤΥΧΑ καὶ ΗΡ. ΒΑΖΑΚΟΠΟΥΛΟΥ.

Τὸ πρῶτον ἐν Ἑλλάδι συστηθὲν πρὸ δεκαπεντίας καὶ ὅπερ μετηνέχθη ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Αἰόλου ἀπέναντι τῆς Ἁγίας Εἰρήνης ἄνωθι τοῦ Πιλοποιείου Κατσίμπαλη.

Τιμαὶ μετριώταται καὶ ὡρισμέναι. Ἀντικείμενα πολυτελείας δῶρα θαυμάσια καὶ πρωτοφανῆ.

ΓΥΝΗ μεσῆλιξ ἔχουσα καλὰς συστάσεις ζητεῖ οἰκίαν ἐν ᾗ νὰ περιποιῆται μικρὰ καὶ νὰ ἀσχολῆται εἰς τὴν ραπτικήν. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.

της ἐχθρικὰς λόγχας. Ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ ὁ Πασχάλης τὴν σφίγγει εἰς τὸ στῆθος του, καὶ δι' ἐπιτηδείας στροφῆς ἀλλάσσει τὴν θέσιν του μετὰ τῆς ἰδικῆς της.

Πᾶσα ἀντίστασις ἀπέβαινε μᾶλλον ἐπικίνδυνος. Οἱ δύο ἀδελφοὶ ἄοπλοι, ἀσθενῶς ἠδύναντο νὰ ἀντιταχθῶσιν εἰς τοὺς ὡπλισμένους πολυπληθεῖς Γερμανούς, οἵτινες εἶχον πλημμυρήσει τὸν οἰκίσκον τῆς Μαρίας Δοριάτ.

Παραδοθῆτε, ἢ σᾶς φονεύομεν ἀμέσως, εἶπε Γερμανὸς ἀξιωματικὸς εἰς ἀθλίαν γαλλικὴν γλῶσσαν. Οἱ δύο νέοι οὐδεμίαν ποιοῦνται ἀντίστασιν. Ἀφίενται νὰ ὁδηγηθῶσιν εἰς τὸ μητρικὸν ἑστιατόριον, ἔνθα οἱ Γερμανοὶ ἐκπλήττονται συναντῶντες δύο ἀντὶ τοῦ ἑνὸς καταδιωκομένου.

Ποῖος τῶν δύο τούτων; κατεδιώκετο· ἐρωτᾷ ὁ ἀξιωματικὸς τὸν λοχίαν Φρὰντζ Σχίλλερ.

Πρὶν ἢ οὗτος ἀπαντήσῃ, ὁ Ἐρρῖκος ἐννοεῖ ὅτι πρόκειται περὶ τοῦ ἀδελφοῦ του. Εἶναι μεγαλήτερός μου, διανοεῖται, καὶ δύναται νὰ φανῇ χρησιμώτερος ἐμοῦ πρὸς τὴν ἀτυχῆ μητέρα μας. Καὶ ἐν τῇ εὐγενεῖ τοῦ νέου καρδίᾳ συλλαμβάνεται τὸ σχέδιον ἡρωϊκῆς αὐταρπανήσεως καὶ θυσίας.

Ποῖοι εἶσθε ; ἐρωτᾷ ὁ Γερμανὸς ἀξιωματικὸς ἀμφοτέρους τοὺς νέους.

Οἱ υἱοὶ τῆς γυναικός, ὑπὸ τὴν στέγην τῆς ὁποίας φιλοξενεῖσθε.

Ὁ ἕτερος ἐξ ὑμῶν κατέστρεψε τὴν σιδηροδρομικὴν γραμμὴν τῶν Βερσαλιῶν, ἐπὶ τῷ σκοπῷ ἐκτροχιάσεως τοῦ σιδηροδρομικοῦ συρμοῦ. Δυστύχημα φοβερὸν ἐπηκολούθησε τὴν πρᾶξίν σας καὶ ὁ ἔνοχος θὰ τιμωρηθῇ.

Ποῖος εἶναι ὁ ἔνοχος οὗτος;

Ἐγώ, εἶπεν ὁ Πασχάλης. Ἐγώ ! ἀνεφώνησε συγχρόνως ὁ Ἐρρῖκος.

Πῶς! εἶσθε καὶ οἱ δύο.

Ὄχι, ἐγὼ μόνος ἀντέταξεν ὁ Πασχάλης. Ἐγώ, προσέθηκεν ὁ Ἐρρῖκος, καὶ ὄχι αὐτός. Μὴ τὸν ἀκούητε.

Ὁ Πασχάλης βλέπει ἔκθαμβος τὸν ἀδελφόν του. Ἰδέα φωτεινὴ διέρχεται ὡς ἀκτὶς πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν του. Θέλεις νὰ ἀποθάνῃς ἀντ' ἐμοῦ, λέγει δακρύων πρὸς τὸν Ἐρρῖκον ! Μήπως νομίζῃς ὅτι φοβοῦμαι τὸ πῦρ τῶν Γερμανικῶν ὅπλων !

Ἀλλ' ὁ Ἐρρῖκος προσποιούμενος ὅτι δὲν ἀκούει τοὺς λόγους τοῦ ἀδελφοῦ του, ἐπαναλαμβάνει : Σᾶς παρακαλῶ, μὴ προσέχητε εἰς τὰς διαμαρτυρήσεις τοῦ ἀδελφοῦ μου. Θέλει νὰ θυσιάσῃ τὴν ζωήν του ὑπὲρ τῆς ἰδικῆς μου.

Καλέσατε τὴν μητέρα των, διέταξεν ὁ ἀξιωματικός.

Ἡ Μαρία Δοριὰτ εἰσήχθη ὡς κατάδικος πρὸ τοῦ στρατιωτικοῦ δικαστηρίου. Σύ, τοὐλάχιστον, εἶπεν ὁ ἀξιωματικὸς ἀποτεινόμενος πρὸς τὴν ἀτυχῆ μητέρα, θὰ μᾶς εἴπῃς τὴν ἀλήθειαν. Ποῖος τῶν δύο υἱῶν σου ἦτο πλησίον σου κατὰ τὴν νύκτα ταύτην ;

Ἡ δυστυχὴς Μαρία Δοριὰτ ἔμεινεν ἔκπληκτος. Ἠνιόησε πάραυτα ὅτι τὸ ἕτερον τῶν τέκνων της διέτρεχε κίνδυνον. Κατεδιώκετο δ' ἀναμφιβόλως ὁ Πασχάλης, διότι ὁ Ἐρρῖκος εἶχε διανυκτερεύσει παρ' αὐτῇ. Τί νὰ κάμῃ ! ἡ ἀμηχανία της ἦτο μεγάλη.

(ἀκολουθεῖ)